Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 398
Marți 18 februarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Mașini din ce în ce mai bune

Pe marginea consfătuirii cu privire la comportarea în producție a unor mașini agricole

Zilele trecute, secțiile științelor agricole și construcțiilor de mașini ale Consiliului Central A.S.I.T. au organizat o consfătuire republicană, cu tema: ANALIZA ASUPRA COMPORTARII IN PRODUCȚIE A MAȘINILOR AGRICOLE PENTRU CULTURA PAIOASELOR ȘI PORUMBULUI CONSTRUITE IN ȚARA, IMBUNATAȚIREA FABRICAȚIEI ȘI EXPLOATARII LOR.

La consfătuire au participat oameni de știință și specialiști din institutele de cercetări științifice din domeniul agriculturii și construcțiilor de mașini, cadre de conducere din partea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Ministerului Industriei Grele, ingineri, tehnicieni și mecanizatori din unitățile agricole socialiste, ingineri și tehnicieni din uzinele constructoare de mașini agricole etc.

Din succesele industriei noastre

Referatele prezentate și discuțiile purtate au scos în evidență faptul că industria noastră constructoare de mașini agricole a trecut destul de bine examenul la care a fost supusă. Astfel, pe linia dotării agriculturii cu mașini și utilaje agricole, datorită colaborării care a existat între uzinele constructoare de mașini agricole ale M.I.C. și I.C.M.E.A., cît și sprijinului acordat de Direcțiile productive din M.I.G. și M.A.S., în cursul anilor 1956-1957 agricultura a primit o serie de mașini moderne cu indici de exploatare ridicați. NUMAI IN ANUL 1957 UZINELE M.I.G. AU FABRICAT 11 PRODUSE NOI DE MARE SERIE.

In timpul celor două zile cît a durat consfătuirea s-a analizat comportarea în producție a unui număr de 12 mașini diferite necesare prelucrării solului, semănatului, împrăștierii îngrășămintelor minerale, balotării paielor și combine pentru recoltat cereale, însilozat și recoltat porumb.

IN GENERAL, MAȘINILE NOU CONSTRUITE SE CARACTERIZEAZA PRIN RANDAMENTE SPORITE, ECONOMIE DE MINA DE LUCRU, CONDIȚII UȘOARE DE EXPLOATARE, EXECUTAREA LUCRARILOR LA UN NIVEL AGROTEHNIC RIDICAT.

De pildă, folosirea plugului purtat PP. 3-30 în locul celui tractat aduce o economie de 9,2 la sută din totalul cheltuielilor de producție, o creștere a gradului de mecanizare de 8,7 la sută, o micșorare a consumului de carburanți de 23 la sută și o mărire a coeficientului de siguranță în exploatare de 40 la sută. Utilizînd cultivatorul purtat CPU-4,2 față de cel tractat, se obține o economie de 49 lei la hectar, o creștere a coeficientului de siguranță în exploatare de 15 la sută și o micșorare a procentului de plante tăiate cu 65 la sută.

In cadrul conferinței s-a arătat că, pentru a se obține de la mașinile agricole indicii de exploatare și economiile de mai sus, trebuie să se respecte două cerințe: 1) MAȘINILE SA FIE CONSTRUITE DIN MATERIALE DE CALITATE ȘI CU O EXECUȚIE SUPERIOARA. 2) SA FIE EXPLOATATE ȘI INTREȚINUTE CORESPUNZATOR REGULILOR TEHNICE.

Din lucrările consfătuirii a reeșit însă că cele două condiții nu au fost întru totul respectate

Defecțiuni constructive și de fabricație

Deși din partea I.C.M.E.A. și a uzinelor constructoare a existat o preocupare în ce privește îmbunătățirea fabricației mașinilor agricole, totuși

I. LEȘEANU

CONTINUARE în PAG a 4-a

Preocupări gospodărești

Vine primăvara cu noi griji gospodărești.

In fotografie: Țăranul muncitor Andrei Lukas din comuna Căpușul Mare, regiunea Cluj, cumpărîndu-și plug de la magazinul cooperativei.

Roadele unui an de activitate științifică

Intre 8 și 15 februarie la Institutul de cercetări agronomice al Academiei Republicii Populare Romîne s-a desfășurat sesiunea anuală de referate științifice. In sesiune au fost prezentate referate asupra a 55 de lucrări de cercetare, din cele 93 efectuate în institut.

O bună parte a referatelor au ilustrat realizările institutului în munca de creare de noi soiuri și linii valoroase de grîu de toamnă, cartofi, mazăre, tomate și fasole de grădină, care urmează să fie înmulțite și introduse în cultură.

Problema aplicării îngrășămintelor minerale și organice pe diferite tipuri de sol la principalele plante de cultură, precum și rezultatul cercetărilor în domeniul protecției plantelor privind aplicarea de noi procedee de combatere a bolilor și dăunătorilor în culturile de cereale, bumbac, trifoi, la viță de vie și pomi fructiferi au fost de asemenea larg dezbătute. De mult interes s-au bucurat și problema stabilirii indicatorilor de bază necesari organizării cadastrului economic în agricultura țării noastre și studiul economic al bazei furajere în gospodăriile agricole de stat.

Lucrările prezentate la sesiune vor fi predate în cursul anului acesta departamentelor interesate pentru a fi aplicate în practica agricolă în scopul sporirii producției.

PREGĂTIRI PENTRU ALEGERI

Țăranul muncitor Stănoiu Gheorghe din comuna Tărtășești, regiunea București, a fost propus candidat în circumscripția electorală comunală nr. 16. Iată-l pe viitorul deputat în mijlocul alegătorilor din circumscripția sa.

★

Sala școlii elementare din comuna Merei, raionul Buzău, devenise neîncăpătoare pentru cei aproape 350 de alegători — colectiviști, țărani întovărășiți, funcționari din cumună, veniți aici să se întîlnească cu tov. Elena Bădina, președinta comisiei raionale de femei Buzău, candidata lor în alegerile de la 2 martie, în circumscripția electorală regională nr. 49 Ploești.

Luînd cuvîntul cu prilejul acestei întîlniri, tov. Elena Bădina a vorbit despre realizările obținute în anii din urmă de sfaturile populare din regiunea Ploești, amintind totodată și o seamă de frumoase înfăptuiri din raza comunei Merei, ca de pildă gospodăria agricolă colectivă, noua clădire a căminului cultural din Merei, podul de la Iancu Cojocaru, căminul cultural din Ogrăzi ș.a.

Numeroși alegători au făcut apoi o seamă de valoroase propuneri pentru înfrumusețarea comunei lor cu sprijinul deputaților ce vor fi aleși. Astfel, țăranca întovărășită Ecaterina Ritan a propus să fie electrificată comuna, iar tov. Dumitru Chiricioi, președintele cooperativei din Merei, a propus să se repare sistemul de alimentare cu apă potabilă a comunei.

PAUL DUȚA
corespondent

★

In sala Colțului roșu al gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, funcționează de aproape două săptămîni Casa alegătorului.

Deschisă în fiecare zi de la orele 7 la 20, Casa alegătorului din Făcăeni își desfășoară activitatea potrivit unui plan întocmit pe timp de o săptămînă. Aici au loc întîlniri ale candidaților în alegerile de deputați de la 2 martie cu alegătorii, cu care prilej se poartă discuții despre realizările din anii regimului democrat-popular și se fac propuneri pentru continua înfrumusețare a comunei.

La Casa alegătorului au loc de asemenea audiții colective de radio, seri de întrebări și răspunsuri și alte manifestări.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

★

In sala de ședințe a gospodăriei agricole colective Peștera, din raionul Medgidia, a avut loc o întîlnire între alegătorii din comună și colectivista fruntașă Dumitra Leu, candidată a F.D.P. în circumscripția electorală raională nr. 47.

După ce tovarășa Dumitra Leu a vorbit despre realizările din ultimii ani ale regimului democrat-popular din țara noastră, colectiviștii prezenți la întîlnire au făcut mai multe propuneri pentru înfrumusețarea comunei lor. Tov. Nicolae Bucur a propus să se electrifice comuna. Tov. Nicolae Bîrzan a arătat că este necesar să se facă un canal de scurgere pentru a se evita inundarea șoselei. Printre altele s-a mai propus cu acest prilej să se construiască un cămin cultural, un cinematograf, o moară.

ELISABETA CUCERZAN
corespondentă

MAI MULTĂ ATENȚIE apărării sănătății animalelor

ANCHETA NOASTRĂ

In anii regimului de democrație populară, ca urmare a sprijinului susținut acordat de stat, au fost înregistrate în domeniul apărării sănătății animalelor o serie de rezultate pozitive, ceea ce a făcut ca șeptelul să crească în această perioadă de timp cu mult față de trecut iar pierderile la animale să fie micșorate. In această direcție trebuie amintit că în ultimii 10 ani rețeaua sanitar-veterinară a crescut cu 772 circumscripții rurale și orășenești. Au fost construite noi spitale și dispensare veterinare. In prezent există 52 de spitale veterinare față de unul singur cît era în anul 1945. Cît privește numărul dispensarelor veterinare acestea au ajuns la 837 față de 3 cîte existau înainte de 23 August 1944.

Demn de subliniat este și faptul că pe lîngă extinderea rețelei sanitar-veterinare în anii puterii populare au luat ființă noi institute menite să sprijine munca tehnicienilor din producție. Astfel, în afară de Laboratorul central pentru controlul biopreparatelor și de cele 39 stațiuni pentru controlul alimentelor a fost organizată Centrala farmaceutică zooveterinară cu 15 oficii regionale care asigură în prezent aprovizionarea cu medicamente a tuturor unităților respective.

Tot în acest timp a luat ființă Institutul de patologie și igienă animală și s-a construit Institutul de seruri și vaccinuri „Pasteur", care produce materialele biologice necesare pentru combaterea epizootiilor.

In ceea ce privește creșterea numărului de specialiști cu calificare superioară, trebuie arătat că în ultimii 10 ani au absolvit facultatea de medicină veterinară peste 1000 de medici. Unitățile veterinare sînt dotate acum cu aparatura și utilajul necesar, putînd satisface în mod corespunzător cerințele producției.

Ca urmare a condițiilor noi create, organele sanitar-veterinare au avut posibilitatea să ducă o activitate încununată de succese în lupta de prevenire și combatere a bolilor la animale. Bolile epizootice care înainte de anul 1944 aveau un caracter grav și produceau mari pierderi au scăzut astăzi cu mult, unele din ele fiind în întregime lichidate (febra aftoasă, variola ovină) iar altele sînt pe cale de dispariție (morva, durina etc.).

Anul trecut de pildă, focarele epizootice au scăzut față de 1956 cu 25 la sută la morvă, cu 69 la sută la pesta porcină, cu 16 la sută la rujet și cu 10 la sută la antrax. Comparativ cu anul 1948, procentul scăderii pierderilor la animale în prezent variază între 40—70 la sută la majoritatea epizootiilor. De asemenea în ultimii ani s-au pus bazele combaterii bolilor parazitare prin folosirea celor mai moderne și eficace metode științifice. Un rol deosebit în obținerea acestor rezultate l-au avut, în afară de cadrele tehnice din teren, specialiștii din institutele de cercetări, precum și schimburile de experiență cu țările vecine în problemele sanitar-veterinare.

Combaterea tuberculozei, sarcină principală a organelor veterinare

Cu toate succesele obținute în apărarea sănătății animalelor mai sînt unele boli care produc pierderi însemnate la animale. O atenție deosebită trebuie acordată prevenirii și combaterii tuberculozei bovine. Pe lîngă primejdia mare pe care o prezintă pentru om, această boală poate aduce mari pagube mai ales acolo unde condițiile de zoo-igienă nu sînt asigurate iar animalele sînt exploatate intensiv.

Datorită moștenirii grele din trecut, a neasigurării unor bune condiții de cazare, hrănire și îngrijire a vițeilor, tuberculoza bovină a cuprins un număr însemnat de animale atît în sectorul socialist cît și în cel individual. In urma sprijinului acordat de stat și a eforturilor susținute depuse de organele tehnice și administrative, au putut fi obținute anul trecut succese însemnate în combaterea acestei boli. Pot fi date ca exemple bune gospodăriile de stat din trusturile regionale Gostat: Hunedoara, Autonomă Maghiară și Constanța, unde datorită bunei organizări a acțiunii de combatere și asanare, cît și ajutorului primit din partea sfaturilor populare, numărul bovinelor bolnave de tuberculoză a scăzut anul trecut cu mult față de 1956. In gospodăriile de stat din Regiunea Autonomă Maghiară, de pildă, procentul de infecție la tuberculoză a scăzut de la 4,3 la sută cît era în anul 1956 la 1,8 la sută în anul trecut. Rezultate la fel de bune au obținut gospodăriile de stat Peșterea și Jegălia din regiunea Constanța, Izvin și Jimbolia, regiunea Timișoara, Mănăstirea Rosetti și Pietroșani, regiunea București, Bălteni și Afumați, din Trustul de aprovizionare a Capitalei etc.

Nu tot astfel se prezintă însă situația combaterii tuberculozei în unele gospodării agricole de stat cum sînt: Periș, Budești-Vasilați, Roșia, Frăsinet și Gîrbovi din regiunea București, sau cele din regiunea Craiova, Oradea și altele. In aceste unități, datorită neasigurării unor condiții corespunzătoare animalelor, cît și neaplicării în totalitate și la timp a măsurilor sanitar-veterinare de combatere, procentul de infecție la tuberculoză se menține ridicat iar în unele gospodării crește. In trusturile regionale Gostat, aprovizionarea Capitalei, regiunea București, Oradea și Craiova, bunăoară, procentul de infecție la tuberculoză a crescut în anul 1957 față de 1956. La această stare de lucruri a contribuit pe lîngă neasigurarea condițiilor de hrană și cazare corespunzătoare și introducerea de animale necontrolate de organele veterinare. Procentul de infecție este ridicat și în unele gospodării colective din regiunile Stalin, Galați, Timișoara etc.

Se fac vinovate și organele centrale din minister

De la început trebuie arătat că acțiunea de combatere a tuberculozei la bovine a fost stingherită de unele lipsuri de care se fac vinovate atît unele organe regionale și conduceri ale unităților agricole de stat și cooperatiste cît și organele centrale veterinare din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Bunăoară, pentru a întocmi un plan de măsuri în vederea combaterii tuberculozei, a trebuit să treacă 7 luni de zile pînă cînd organele tehnice veterinare întrunite în consiliul sanitar veterinar să aprobe acest plan. Mai mult, acest plan nu este definitivat în prezent iar instrucțiunile operative de combatere a tuberculozei de abia acum se trimit pe teren. Din păcate, aceste deficiențe manifestate de organele centrale s-au răsfrînt pînă jos încît unele organe tehnice veterinare ca cele din raionul Filimon Sîrbu — Galați au ajuns să considere tuberculinările ca ac-

TR. BILBIIE

CONTINUARE în PAG a 3-a

PENTRU TERMINAREA NEÎNTÎRZIATĂ A PREGĂTIRILOR DE PRIMĂVARĂ

De ce bat pasul pe loc lucrările de reparații în regiunea București

PRIN CITEVA UNITAȚI AGRICOLE SOCIALISTE

Doar două zile ne mai despart de data cînd întregul utilaj necesar muncilor agricole de primăvară trebuie să fie gata de a intra în brazdă. De altfel, timpul primăvăratic din ultimele zile a permis ca în regiunile Constanța, Craiova, Oradea, Pitești, Ploești și București să se înceapă arăturile și însămînțările de primăvară.

In regiunea București însă, pregătirea utilajului în unitățile agricole de stat este mult rămasă în urmă. In gospodăriile de stat, din 759 de tractoare, pînă zilele trecute fuseseră reparate numai 546. Și mai gravă este situația pregătirii tractoarelor din S.M.T.-urile acestei regiuni. Din 2.096 tractoare, pînă acum au fost reparate numai 1.200. La acestea mai trebuie adăugat și faptul că la centrele mecanice Ciulnița, Drăgănești și Roșiori, mai sînt încă zeci de tractoare și motoare încă nedemontate.

Prin raidul de față ne-am propus să relatăm unele constatări făcute în ce privește problema reparațiilor în cîteva unități agricole de stat din regiunea București.

Roadele bunei organizări

Stațiunea de mașini și tractoare Andrășești (ca și S.M.T.-urile Brînceni și Slobozia) a terminat reparația utilajului agricol încă de la 10 februarie.

Cum a fost obținut acest important succes?

Tov. Dumitru Efta, directorul stațiunii, ne-a arătat că inginerul mecanic Victor Manolescu, ajutat de colaboratorii săi cei mai apropiați, — șeful de atelier Tancu Stelian și mecanicul controlor Grigore Marin, — au întocmit un plan concret, potrivit căruia tractoarele care necesitau reparații au fost retrase de pe teren încă din luna noiembrie. La stațiune s-a stabilit gradul de uzură și reparația necesară, după care unele tractoare au fost trimise spre reparare la centrele mecanice, iar altele oprite în atelierul propriu.

Stațiunea s-a aprovizionat din timp cu cele necesare încă din luna septembrie. Merceologul S.M.T.-ului, tov. Dumitru Nan, s-a deplasat în acest scop nu numai la depozitele și bazele de aprovizionare, ci chiar și la uzinele furnizoare. Incepîndu-se lucrările, mecanizatorii s-au străduit să folosească din plin fiecare ceas și minut. S-au evidențiat în mod deosebit mecanizatorii Marin Anton, Grecu Iulian, David Anton, Moise Ion și Bălănică Grigore.

Cînd pisica nu-i acasă...

Dimineață frumoasă de februarie. Sîntem la atelierul S.M.T.-ului Traianu. In remize, stau aliniate 10 tractoare. Par a fi gata de lucru. Dacă te uiți însă cu atenție, vezi că încă le mai lipsește cîte ceva: un manometru, o conductă, cîteva șuruburi...

Dar celelalte tractoare? Ele sînt demontate și se află „în lucru". In atelierul mecanic poți vedea împrăștiate piesele a 11 tractoare. Cîțiva mecanizatori zoresc să monteze un K.D. Alții însă umblă de colo-colo. Nici în remiza unde se repară mașinile agricole nu e zor mare. Sînt gata abia 14 discuitoare din 27 ce au nevoie de reparații, 7 cultivatoare din 13, 32 de pluguri din 40, etc.

E limpede că din mijlocul mecanizatorilor de aici lipsește tocmai cel care trebuie să îndrume în muncă — mecanicul șef. Aflăm că și directorul S.M.T.-ului, tov. Bătăuș Petre, e plecat după... piese.

Și nu e de-ajuns numai faptul că reparațiile bat pasul pe loc, dar sînt și de proastă calitate. Iată: există banc de rodaj, dar tovarășii rodează tractoarele la... șaibă. Și aceasta pentrucă nu-i

ION DRINCU
și L. ION

CONTINUARE în PAG a 4-a

Directorul

Cinci ani a lipsit Wilhelm Gergely din țară. A plecat în 1950 și s-a întors în 1954. La plecare era un simplu tehnician. La înapoiere, avea în buzunar diploma de inginer, pe care i-o decernase Institutul Agronomic din Harcov. Unul dintre semnatarii diplomei, academicianul Nicolae Nicolaevici Kulesov, i-a spus la plecare proaspătului inginer:

— Iți doresc spor la muncă și nu uita că această ramură în care lucrăm noi, străveche ocupație a omenirii — agricultura — este totuși un domeniu care presupune curaj și îndrăzneală creatoare.

Cu un bagaj bogat de cunoștințe și cu această încredere în noblețea muncii sale de agronom, a revenit tînărul Wilhelm Gergely la gospodăria de stat Oradea. In cei cinci ani de cînd nu mai fusese pe aici, gospodăria făcuse progrese însemnate. Chiar în acel an — 1954 — în condiții climaterice puțin favorabile, se realizase o recoltă bună: 1.800 kg grîu la hectar (pe parcelele însămînțate în cruce) și aproape 3.000 kg porumb la hectar. Un lucru îl neliniștea însă pe Wilhelm Gergely, devenit inginer șef, apoi director al gospodăriei: cheltuielile de producție erau foarte ridicate. Din această cauză, deși în gospodărie se obțineau recolte relativ bune, prețul de cost al acestora era încă destul de mare. Cheltuielile pentru muncile agricole efectuate la fiecare hectar depășiseră cu peste 50 la sută sumele planificate. In ansamblul ei, gospodăria nu se putea lăuda a fi o unitate rentabilă.

„Să produci mult și bun, e foarte bine, dar nu e de ajuns. Trebuie să produci și cît mai ieftin, cu cît mai puține cheltuieli". De cîte ori nu le repetase oare la cursuri aceste cuvinte profesorul lor de la Institutul din Harcov? De cîte ori nu le atrăsese atenția academicianul Kulesov că o metodă de muncă nu trebuie aplicată rigid, ci dimpotrivă, adaptînd-o condițiilor locale? De ce nu ar lucra și el așa oare în gospodăria pe care o conduce? Dar cu ce să înceapă? Nu era ușor să se hotărască. Se cerea urgență în fiecare domeniu. Și totuși, a chibzuit că e mai bine să pornească întîi cercetările în vederea rentabilității culturilor de cîmp. „N-ar fi mai bine — i-a venit în minte întrebarea — să încerc la grîu metoda însămînțării în rînduri dese"? „Experimentați-o cu curaj, cu îndrăzneală", le-o recomandase academicianul Kulesov. După zile de cercetări (și nu ar fi fost deloc rău dacă la aceste cercetări tov. Gergely s-ar fi apropiat cu mai multă căldură de oameni, le-ar fi cerut sprijinul) a hotărît ca în toamna lui 1954 să se însămînțeze în rînduri dese 5 la sută din suprafața planificată cu grîu. A socotit la treieriș producția realizată la hectar: 2.000 de kilograme (ceva mai mare decît aceea obținută prin metoda însămînțării în cruce). Apoi, cheltuielile făcute pentru muncile agricole erau cu 50 la sută mai mici față de celelalte. Metoda însămînțării în rînduri dese s-a extins de la an la an. In 1957 ea a atins 40 la sută din suprafața cultivată cu grîu.

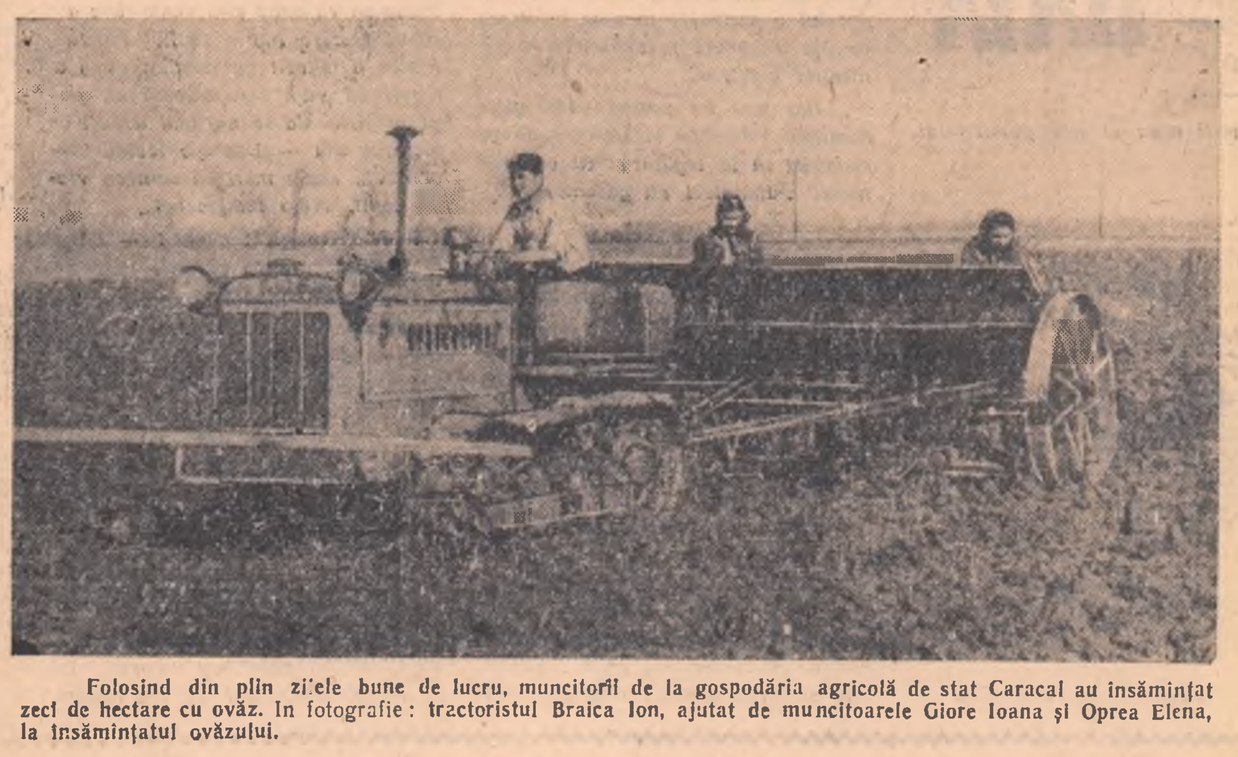
Cunoștințele căpătate de inginerul Gergely la Harcov în domeniul fixării distanței dintre plante s-au dovedit la fel de folositoare. Ele au fost aplicate și la cultura sfeclei de zahăr. In loc să se mai însămînțeze la o distanță între rînduri de 50—60 de cm, s-a experimentat distanța între rînduri de 45 cm, iar pe rînd, între plante, de 22 cm. Așa s-a ajuns să se recolteze de pe fiecare hectar de sfeclă, cu aceleași cheltuieli, o producție cu 20—22 la sută mai mare ca de obicei. Dar nu numai la aceste culturi a aplicat inginerul Wilhelm Gergely cunoștințele căpătate la Institutul din Harcov. El a pornit cu curaj și îndrăzneală, așa cum îl învățase dascălul său, să găsească mijloace noi de ieftinire a prețului de cost la fiecare produs agricol în parte.

...L-am cunoscut personal pe inginerul Wilhelm Gergely. Mi-a vorbit cu mult entuziasm despre fostul său profesor, academicianul Kulesov, despre grija deosebită pe care acest savant și om eminent o purta pregătirii cît mai temeinice a elevilor săi. Acest lucru îl demonstrează cu prisosință faptele lui Wilhelm Gergely sub conducerea căruia în anul 1957 gospodăria de stat Oradea a reușit să realizeze nu numai producții bogate (2.500 kg grîu la hectar, 6.000 kg porumb la hectar etc.) ci și să reducă cu 15 pînă la 50 la sută cheltuielile de producție.

Academicianul Nicolae Nicolaevici Kulesov poate fi mulțumit: inginerul Wilhelm Gergely crescut în școala sa — școala pregătirii temeinice, a curajului și a îndrăznelii creatoare — a trecut cu succes „proba de foc" a activității practice...

ANA CRISTEA

LA SEMĂNATUL OVĂZULUI

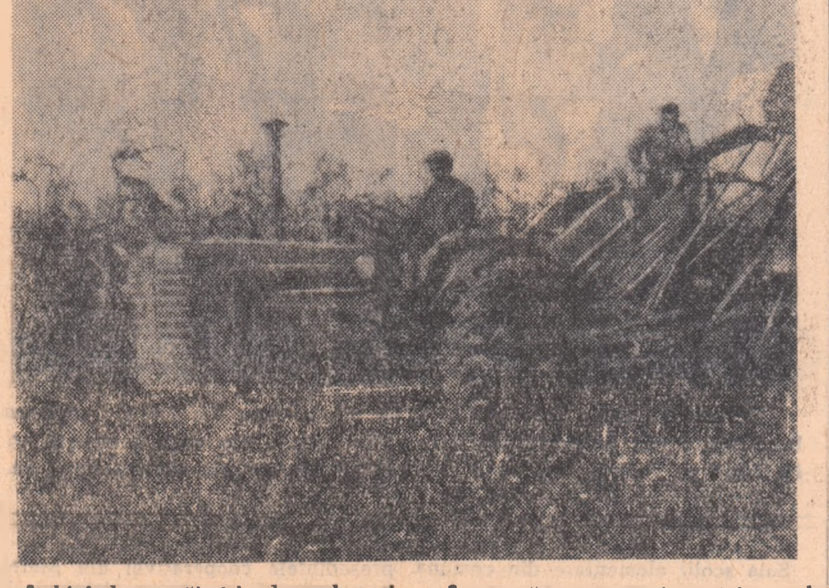

Folosind din plin zilele bune de lucru, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Caracal au însămînțat zeci de hectare cu ovăz. In fotografie: tractoristul Braica Ion, ajutat de muncitoarele Giore Ioana și Oprea Elena, la însămînțatul ovăzului.

Cronica filmului

PORUMBUL cultura belșugului

O producție în culori a studioului de filme documentare „AL. SAHIA"-BUCUREȘTI 1957. Regia și scenariul: PAUL COJOCARU. Consultant științific: Ing. I. ROXIN. Șef de producție: MARIN FLOREA

Am văzut un film. În rolul principal un actor nou, care apare pentru prima oară pe ecranele noastre.

S-a prezentat singur în fața spectatorilor: „Mă numesc bobul de porumb. Mă cunoașteți? Firește că da. Mă întîlniți doar la orice pas în preajma voastră".

Odată făcute prezentările și-a scos hăinuța. Nu că i-ar fi fost prea cald. A socotit că este cazul să-l cunoaștem mai bine sub toate aspectele. Sub învelișul hăinuței ne-a arătat stratul de aleuronă, endospermul cornos și pe cel amidonos, unde se află substanțele de rezervă care vor hrăni plăntuțele de porumb. Și-a încheiat apoi la loc haina și ne-a invitat în continuare să-l însoțim într-o călătorie.

Deosebit de interesante lucruri am aflat însoțindu-l. Bunăoară, că țara noastră ocupă al doilea loc în Europa și un loc destul de însemnat în lume în ceea ce privește producția de porumb și că dumnealui — așa cum îl vedeți — ocupă aproape 40 la sută din suprafața arabilă a țării. Dacă el rodește din belșug toată gospodăria este îndestulată. Ca să ne convingă, ne duce pentru cîteva clipe în casa colectivistului Ilie Alexandru. El a primit răsplata muncii în gospodăria și iată, acum e ghebat ș-a ... clasă, prilej de veselie și voie bună.

Nu întotdeauna a fost însă așa. În fața noastră reînvie imaginile triste ale trecutului. Țăran sărac, pămînt sărac. Cît zbucium și muncă cu unelte primitive pentru o biată mămăligă. Au apus însă pentru totdeauna vremurile acelea. Agricultura noastră cunoaște o dezvoltare pe care n-a avut-o niciodată în trecut, iar mecanizarea muncilor agricole a căpătat o largă răspîndire. Lucrat după agrotehnica înaintată, pămîntul poate da nebănuit de mult.

Să ne oprim o clipă — ne spune bobul de porumb — aici la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" unde începe însușirea și experimentarea agrotehnicii. Asistăm la o lecție despre... ați ghicit. Chiar despre porumb.

Folosele lui sînt mari — spune profesorul. În hrana omului și a animalelor și ca materie primă pentru diferite industrii. Din el se fabrică spirtul, diferite produse cosmetice, amidonul, glucoza, cauciucul sintetic, se vește la prepararea antibioticelor, etc.

Lecția s-a terminat. Și bobul nostru de porumb ne prezintă pe o bună prietenă de-a lui, fosta studentă Maria Albu, acum absolventă a Institutului. O însoțim pînă la noul ei loc de muncă, gospodăria agricolă colectivă „Steaua Roșie" din Mădăraș, regiunea Oradea. E vară. Aurul păioaselor se leagănă în adierea ușoară a vîntului. Începe recoltarea, apoi dezmiriștirea, arătura. Toamna, arătura adîncă, împrăștierea îngrășămintelor. Iarna a trecut în... cîteva imagini și iată primele zile de primăvară. Obiectivul aparatului zăbovește îndelung asupra fiecărei lucrări de primăvară, apoi asupra acelor de vară. Munca oamenilor a fost răsplătită cu dărnicie. La porumbul hibrid, pe o suprafață de 40 ha s-a obținut o recoltă de 8.500 kg știuleți la ha, iar pe gospodărie peste 5.400 kg știuleți la ha, pe o suprafață de 180 hectare.

A venit apoi și ziua împărțirii produselor. Camioanele gospodăriei, încărcate cu porumb și alte produse, se îndreaptă spre casele colectiviștilor.

Și actorul nostru se înclină și ne spune frumos: „La revedere, dragi spectatori!..."

Îmbinînd cu măiestrie desenul animat cu imaginile filmului, evitînd lungimile obositoare, prezentînd amănunțit toate lucrările agrotehnice în cultura porumbului — neștirbindu-i astfel nimic din caracterul său documentar, — regizorul Paul Cojocaru a înregistrat cu filmul „Porumbul — cultura belșugului", o certă reușită.

În scurtă vreme, proiectată în sutele de cinematografe sătești sau ale caravanelor cinematografice, noua producție a studioului „Al. Sahia" va aduce o prețioasă contribuție la obținerea unor bogate recolte de porumb.

S. LEONARD

CUM AM ORGANIZAT învățămîntul agricol de masă în gospodăria noastră

Ținînd seama de specificul condițiilor locale de sol și climă, gospodăria agricolă de stat „Ivești" din regiunea Galați și-a dezvoltat de la bun început toate sectoarele de activitate în așa fel, încît să dea prioritate acelor sectoare care sînt mai rentabile în condițiile date, ca de pildă, viticultura, pomicultura, cultura mare. Sectoarele respective de activitate sînt conduse de lucrători calificați fie în producție, fie la școlile medii și profesionale.

Este știut că producțiile obținute la unitatea de măsură în toate sectoarele depind în cel mai înalt grad de executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agrotehnice și de aplicarea metodelor noi, elaborate de fruntașii recoltelor bogate și de cercetătorii din institutele științifice. Pentru ca aceste cunoștințe noi, care asigură obținerea de recolte bogate cu economii de fonduri și materiale, să fie aplicate în munca de zi cu zi a tuturor muncitorilor și tehnicienilor din gospodăria noastră, noi am hotărît ca în perioada de iarnă, cînd activitatea gospodăriei este mult restrînsă, învățămîntul de masă să ia un caracter deosebit, prin deschiderea unor cursuri zilnice cu tot personalul care lucrează în sectoarele gospodăriei noastre.

La aceste cursuri, care au avut loc între 10 ianuarie și 10 februarie, s-au predat lecții strîns legate de practică, îmbinate cu noțiuni de fiziologia și biologia plantelor cultivate, precum și cu metodele agrotehnice avansate aplicate în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, în vederea obținerii de producții sporite.

S-au ținut zilnic cîte 4 ore de curs, urmate de 2 ore de lucrări practice, iar după amiaza s-a făcut studiul individual și s-au dat consultații de către lectori. S-a dovedit că lecțiile predate erau mai bine însușite atunci cînd studiul se făcea în urma predării.

S-a dat întîietate unor discipline ca viticultura, vinificația, pomicultura, organizarea sau contabilitatea, deoarece în gospodăria noastră sectoarele preponderente sînt sectorul viticol, pomicol și agricol, iar noțiunile de organizare și economie sînt necesare oricărui lucrător, indiferent în ce sector lucrează el. N-au fost neglijate nici discipline ca agricultura generală, fitotehnia, mașinile și uneltele, zootehnia și legumicultura, care contribuie efectiv la formarea unui profil mai larg de cunoștințe.

La întocmirea tematicii pe discipline s-a constituit o comisie pe specialități, alcătuită din mai mulți ingineri, pentru a se aborda problemele cele mai strîns legate de practică și cele mai necesare. La majoritatea lecțiilor s-au făcut și lucrări practice pentru ca noțiunile predate să fie însușite cît mai temeinic de cursanți.

În tematica disciplinelor respective s-a rezervat timp pentru predarea diferitelor metode agrotehnice avansate aplicate de fruntașii recoltelor bogate din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

Metoda folosită de noi în locul cursurilor agrozootehnice ținute pînă anul acesta săptămînal, cu o ședință de 1—2 ore, s-a dovedit a fi mai eficace în pregătirea muncitorilor și tehnicienilor, pentru ridicarea nivelului cunoștințelor lor teoretice și practice.

ANASTASE SANDULESCU, director

TUDOSIE AVRAM, inginer-șef

CONCURSUL echipelor artistice

În cadrul întrecerii organizate de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură pentru formațiile artistice din ramura agricolă-silvică, au avut loc în ultimele săptămîni concursuri pentru faza regională.

Pentru participarea la faza orășenească București se pregătesc 32 de formații artistice cuprinzînd coruri, echipe de dansuri, teatru, soliști, orchestre, recitatori. Întrecerile în cadrul fazei orășenești vor avea loc în zilele de 23 și 24 februarie orele 9 dimineața în sala Institutului Pasteur din București.

—○—

Știați că...

...Savanților sovietici le-a fost repartizat un submarin special care după o utilare corespunzătoare va fi folosit pentru cercetarea lumii submarine? Cu ajutorul unor dispozitive speciale ei vor putea lua probe de apă și de pămînt, vor putea măsura temperatura și conținutul de sare din apă, vor putea doza oxigenul în apa de mare etc...

...Într-un sovhoz legumicol din apropierea Moscovei se cultivă legumele de seră în nisip? Potrivit acestei metode semințele de castraveți, roșii, ceapă și alte legume se seamănă în nisip uscat, așezat într-un strat de 15 cm. pe prundiș. Pentru nutriția plantelor se folosesc soluții de elemente necesare. Răsadul este gata pentru repicare cu o săptămînă mai devreme, iar castraveții cultivați în asemenea răsaduri ajung la maturitate cu 2 săptămîni mai curînd decît în mod obișnuit. De asemenea ei dau la un m.p. de seră o recoltă cu 2 kg. mai mare.

...Inginerii sovietici au proiectat semănători pneumatice care permit să se însămînțeze cu o viteză de deplasare pe cîmp de pînă la 25 km. pe oră? (în loc de 3—5 km. cît se realizează în mod obișnuit). Introducerea pe scară largă a acestor semănători va permite să se mărească productivitatea mașinilor de 3—4 ori și să se reducă simțitor consumul de combustibil.

...Silvicultorii din Ucraina Subcarpatică colorează lemnul de fag înainte de tăierea copacului, realizînd o imitație a celor mai prețioase esențe? Metoda impregnării copacilor în creștere cu soluții de săruri ionizate de metale este folosită atît pentru a combate bolile copacilor cît și pentru a accelera creșterea lor. Totodată lemnul obținut devine mai rezistent la putrezire.

...La o stație experimentală din apropiere de Tașkent există o colecție de varietăți de bumbac, care are o importanță mondială? Acest original muzeu cuprinde 4.300 varietăți de bumbac provenite din 47 de țări.

...La sfîrșitul anului 1957 în R.P. Bulgaria existau peste 3.160 gospodării agricole cooperative de muncă care grupau 996.000 gospodării țărănești și lucrau 86,5 la sută din întreaga suprafață cultivabilă?

În anii puterii populare au fost electrificate 2.465 de sate, în fiecare an se canalizează 54 de sate și tot anual merg la casele de odihnă peste 40.000 de colectiviști.

...Un doctor iugoslav a constatat că o foiță de policlorură de vinil poate înlocui timpanul vătămat din urechea omului? Pînă acum numeroasele încercări de a confecționa timpane din cauciuc, hîrtie celofan, lame de aur etc. se soldaseră cu un eșec.

...Este pe terminate elaborarea unor metode de vînare a balenelor cu ajutorul electricității?

BANI BUNI

În iarna aceasta, agricultorii din raionul Caracal n-au prea făcut „cunoștință" cu nămeții ori cu gerurile năpraznice. Zilele au fost mai mult însorite, cu iz de primăvară. Într-o astfel de zi, pe la începutul lui februarie, Marin I. Constantin din comuna Stoenești lucra prin curte, bucurîndu-se de vremea bună. La un moment dat el auzi o voce de bărbat:

— Măi, nea Marine! Nea Marine! vino bre omule pînă la poartă, că am să-ți spun ceva.

Marin Constantin nu cunoscu la început vocea celui care-l chemase atît de stăruitor în uliță, de aceea își vedea mai departe de treburi. Omul care îl strigase nu era însă altul decît Ilie Damian, achizitorul de la cooperativă. Chemîndu-l încă odată, Marin Constantin se dumeri.

— Tu erai, măi Damiene? Da ce vînt te-aduce pe la mine? că de socotit cu cooperativa m-am socotit pentru tot ce am contractat.

— N-am venit, bre, pentru contractul de anul trecut; venii ca să-ți spun că mîine, la adunarea cooperativei, să nu care cumva să lipsești.

— Da' ce, mă, fără mine nu se poate ține? îi răspunse Marin, în glumă.

— Dumneata cu alde Ghergu Niculae și toți cei care ați avut contracte de cereale în asociere, trebuie să fiți neapărat prezenți.

— N-oți avea de gînd să ne premiați?...

— Mai ști!? zise, șugubăț, achizitorul Damian.

...A doua zi, Marin Constantin și mulți alți gospodari ai satului, îmbrăcați sărbătorește, umplură sala căminului cultural. Președintele cooperativei deschise adunarea, dar înainte de a da citire „dării de seamă", anunță: „Marin I. Constantin, Ghergu Nicolae și toți cei care au încheiat contracte de cereale cu cooperativa, în asociere, vor primi astăzi sporul de 10 la sută și plata transportului cerealelor la baza de recepție".

Pe cînd Marin Constantin, Ghergu Nicolae și ceilalți făceau în gînd socoteala banilor ce vor primi, președintele spunea în continuare: „Marin I. Constantin din asocierea nr. 1, care a predat 5.000 kg porumb în loc de 4.500 și 3.000 kg grîu în loc de 2.000 cît contractase cu cooperativa, a primit 9.500 lei. Acum i se mai cuvin încă 950 lei spor de 10 la sută pentru vînzarea în asociere și 560 lei pentru transportul cerealelor la baza de recepție..."

— Vasăzică, șopti Marin Constantin, 5.600 lei am încasat numai pe porumb, 3.900 pe grîu, plus 1.510 lei sporul și transportul, în total 11.010 lei. Bani buni.

În aceeași zi, Marin I. Constantin a încheiat contract cu cooperativa pentru ca în anul 1958 să vîndă statului 3.000 kg grîu și tot pe atît porumb. Și a mai adăugat, că atunci cînd va veni vremea să ducă cerealele la baza de recepție, va mai da 1.000-2.000 kg peste contract. Tot atunci au încheiat contracte cu cooperativa și alți țărani muncitori printre care Nicolae Toșa.

— Eu, unul, zicea el, m-am luat anul trecut după vorba unora și n-am încheiat contract cu cooperativa. Acum văd că cei care au avut astfel de contracte au fost mai cîștigați decît mine. Asta mi-a fost învățătură de minte. De aceea acum închei contract pentru 5.000 kg de grîu și 3.000 kg de porumb.

★

Anul trecut țăranii muncitori, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și membrii acestora din comunele raionului Caracal, au vîndut statului pe bază de contract încheiat cu cooperativele peste 4.100 tone porumb, peste 2.600 tone grîu etc. Din comuna Studina, de pildă, au intrat în magaziile statului numai porumb aproape 300 tone.

Țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele raionului Caracal încheie zilnic contracte de cereale cu cooperativele. Pînă acum cîteva zile ei contractaseră aproape 1.000 tone de cereale, ceea ce, pentru început, constituie o contribuție de seamă la asigurarea fondului central de cereale ale statului.

GH. BACIU

Contractează cereale cu statul

În cadrul adunării generale a membrilor cooperatori din satul Delenii de Jos, comuna Deleni, raionul Vaslui, un număr de 26 țărani muncitori au contractat cu cooperativa 3.750 kg grîu precum și însemnate cantități de lînă, caș de oaie și lapte de vacă. Printre aceștia sînt Parpoha D. Vasile care a contractat 300 kg grîu, Petrea Neculai 200 kg grîu, Timirean Vasile, Neculai Helgiu, Gh. I. Rîpă, Neculai Gh. Donu și alții.

VICTOR VASILIU
corespondent

—○—

Fapte de gospodari

Achizitorul cooperativei de consum din comuna Lascud, raionul Tîrnăveni, tov. Crăciun Vasile, a încheiat în cîteva zile contracte cu mai mulți țărani muncitori pentru 5.000 kg grîu și 10.000 kg porumb. Printre primii care au contractat aceste cereale au fost țăranii muncitori Stef Ioan, Găinar Ioan, Florea Suscă Ioan și alții.

AUREL SEULEAN
corespondent

Banca cooperativă-sprijin de seamă al țăranilor muncitori

Nu departe de orașul Stalin, la poalele munților, se află Tîrlungenii, comună mare, cu case arătoase care de la prima vedere îți vorbesc despre spiritul gospodăresc al locuitorilor de aci. Aflasem că în această comună se găsește una dintre cele mai bune bănci-cooperative din regiunea Stalin, fapt care a făcut ca într-una din zilele trecute să fiu oaspete al Tîrlungenilor. Obiectul vizitei: o convorbire cu președintele băncii-cooperative, Ion Beșchea, unul dintre gospodarii de frunte ai comunei, care binevoitor, a dat răspuns întrebărilor puse:

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre înființarea băncii cooperative „Tîrlungul", numărul membrilor, părțile sociale subscrise și vărsate.

RĂSPUNS: Aproape doi ani s-au scurs de la înființarea băncii noastre. În primăvara anului 1956, prin luna aprilie, vreo 300 de gospodari din comunele Zizin, Tîrlungeni, Budila și Purcăreni, ne-am adunat la căminul cultural, unde am constituit banca-cooperativă, și am ales consiliul de conducere. Atunci, după înființare, banca avea un fond social subscris de 72.000 lei, din care, vărsați 38.835 lei. La sfîrșitul anului 1957, fondul social subscris a ajuns la 120.200 lei, iar cel vărsat la 73.790 lei. Numărul membrilor a crescut și el de la 305 la 532.

INTREBARE: Cum a sprijinit banca-cooperativă din comuna dumneavoastră pe țăranii muncitori în munca și lupta pentru dobîndirea unor recolte bogate?

RĂSPUNS: În general creditele pe termen lung — un an și trei ani — au fost acordate membrilor băncii pentru cumpărare de vite de muncă și de prăsilă, pentru procurare de semințe, furaje, unelte agricole și materiale de construcții pentru animale. Numai în cursul anului 1957, banca noastră a dat 83 de împrumuturi în valoare de 159.100 lei pentru cumpărare de vite de muncă și de prăsilă, procurare de furaje și semințe de calitate. Tot în anul trecut am dat 42 de împrumuturi în valoare de 90.000 lei pentru materiale de construcții: grajduri, șuri și saivane de oi. Țin să precizez că în cei doi ani care s-au scurs de la înființarea băncii, în cele 4 comune arondate băncii-cooperative „Tîrlungul", numărul vitelor mari a crescut cu cel puțin 100 de capete, iar al grajdurilor și șurilor cu aproape 60. Țăranul muncitor Rab Ion din Zizin, de pildă, cu cei 3.000 de lei luați cu împrumut și-a cumpărat un cal de toată frumusețea. La fel și Kordoș Vasile din Tîrlungeni. Lui Szekely Gheorghe din Budila, neajungîndu-i banii pentru a-și cumpăra boi de muncă, a luat cu împrumut de la bancă 2.500 lei. Boriceanu Gheorghe a împrumutat 3.000 lei, cumpărîndu-și o vacă de lapte, iar Toptai Gheorghe cu banii împrumutați și-a procurat semințe de calitate și furaje pentru vitele de muncă și cele de producție.

INTREBARE: In ce măsură a reușit banca-cooperativă „Tîrlungul" să satisfacă și alte nevoi gospodărești ale membrilor?

RĂSPUNS: Așa după cum prevede statutul, pentru nevoile gospodărești ale membrilor se dau credite pe termen scurt, cu scadența între 6 luni și un an. In anul 1957 am dat 45 de împrumuturi în valoare de 57.100 lei pentru reparații de case, pivnițe, cotețe, procurare de mobilier, biciclete, aparate de radio. Vă pot da și unele exemple: Bogdan Paraschiva, de pildă, cu 1500 lei împrumutați și-a cumpărat mobilă, Balint Marton și-a reparat casa, Gheorghiu Cornel și-a cumpărat bicicletă, iar Truțescu Petre un aparat de radio.

INTREBARE: Privind activitatea băncii-cooperative „Tîrlungul", se poate spune că ea a cultivat și cultivă spiritul de economie în viața satului?

RĂSPUNS: Da. Este știut că rostul băncilor cooperative nu este numai acela de a da împrumuturi, ci și de a deprinde pe oameni cu spiritul de economie. In acest scop, banca primește de la membrii ei, spre păstrare și fructificare, economiile acestora pentru care le plătește o dobîndă anuală de 5 la sută. In anul trecut, banca noastră cooperativă a primit spre fructificare suma de lei 188.128 lei.

INTREBARE: Despre activitatea de viitor a băncii ce ne-ați putea spune?

RĂSPUNS: Dorim și luptăm ca în scurt timp banca noastră să trăiască din surse proprii, adică să se autofinanțeze. Acum, aflîndu-ne într-o perioadă de început, primim un puternic sprijin din partea statului prin creditele pe care ni le acordă Banca agricolă.

Incepînd din acest an în fața băncii noastre stau unele sarcini noi în ceea ce privește sprijinul dat sătenilor. Ea este autorizată să facă plățile țăranilor muncitori care au contractat sfeclă de zahăr cu fabrica din Bod, legume cu Aprozar-ul, vite cu ORACA, sau lapte și produse lactate cu I.C.I.L.

Alegerile de ALTĂ DATĂ

„PENTRU ȚARĂ"

Degeaba vor să spună unii
Că n-am avut și patrioți
Și că primarii de-altădată
Au fost doar profitori și hoți!
Eu mă ridic aici puternic
Și dau dovadă exemplară
Că m-am jertfit întotdeauna
Cînd a fost vorba... pentru țară!

Mergeam, să zic, cu liberalii
Și pot să jur pe dumnezeu
Că fără nici un fel de grijă
Ieșeam primar în satul meu.
Apoi, îmi cumpăram în grabă
Un tractoraș, o moșioară —
Ca rezultat al jertfei mele
Pentru iubita noastră țară!

Cînd ei plecau de la putere,
Venea partidul țărănesc
Și îmi spuneam în mine însumi:
„Iar trebuie să mă jertfesc!"
Deci mă dădeam cu țărăniștii
C-aveam alegători deciși:
Pînă și morții din morminte
Toți mă votau... cu ochii-nchiși!

Se mai găsea și cîte unul
Cu o părere mai contrară,
Care striga: „Furați ca-n codru
Și ziceți că e... pentru țară!
Cum vine asta, îmi bat capul
Și gîndurile mi le-mpart!"
Și, ca să nu-și mai bată capul,
Se alegea cu... capul spart!

Vezi, alea zic și eu alegeri,
Cînd eu, primarul patriot,
Mergeam mereu doar cu „ai noștri"
Și tot mereu ieșeam la vot!
Cînd pe pămînturile mele
Duceam o viață princiară
Cu slugi, diverse acareturi
Și alte bunuri... pentru țară!

RADU OTOTOC

Fost primar cu diverse avantaje — actualmente cu diverse regrete

p. conf. VALERIU FILIMON

Jandarmii burghezo-moșierești erau slugile guvernului.

— Jandarmule, îl omoară! Dumneata nu intervii?
— Ba da! Mă duc să-i dau și eu cîteva... paturi de armă!

Desen de AL. CLENCIU

Un pod, un etaj și doi candidați...

Mai era o săptămînă pînă-n ziua sorocită de guvern alegerilor. O săptămînă. Șapte zile. Dar nimic n-o prevestea.

Burlete chiaburul, primarul liberal, chemă pentru a cincia oară la telefon pe conu' Marinică, prefectul:

— ...și nu uitați, coane Marinică, să ne trimiteți candidatul, măcar pentru un ceas. Să stea de vorbă cu oamenii. Cu alegătorii. C-ai noștri din Rîuleț îi știți cum sînt. Uricioși și-ncăpățînați, iar inamicu' din opoziție le tot umblă pe la ureche coane, să trăiți...

Dudică, șeful organizației național-țărăniste din Rîuleț, trimise la rîndul lui o scrisoare la oraș printr-un om de încredere președintelui organizației județene.

„...Dar mai cu seamă aveți grijă domnule Filipache și trimiteți-ne pe candidat să ia legătură cu oamenii noștri c-alminteri nu garantez..."

★

După trei zile o mașină mică răzbi prin gropile și colbul șoselei și se opri în dreptul primăriei. Candidatul liberal coborî. Avea ochelari de soare și-un halat alb ca să-l apere de praf. În cîteva ore, Burlete abia reuși să strîngă la primărie vre-o sută de oameni. Nevrînd să mai aștepte candidatul începu să le vorbească.

— Fraților! Știți cu toții ce-a făcut partidul liberal pentru țară. Mai întîi toate evenimentele mari de la 77,13 și 16 au fost liberale... Mai apoi și tot așa mai departe partidul nostru în marea lui grijă pentru țară și popor a făcut o industrie înfloritoare ca să nu mai dăm tribut străinilor, ci banul să rămînă în patrie...

— În buzunarul fabricanților liberali — strigă careva de pe margini.

— ...Băncile liberale care dau credit agriculturii naționale...

— Moșierilor liberali — făcu un altul.

Burlete lovi din cot pe candidat și-i șopti: „făgăduiește-le și lor ceva".

— ...Așadar — reluă nervos candidatul — partidul liberal nu se gîndește doar sus, la probleme arzătoare și mari, ci și jos, la nevoile mai mărunte ale noastre. Cu acest prilej, al primei noastre întîlniri, vreau să vă aduc și-o veste care are să vă bucure foarte mult. Partidul nostru a hotărît ca imediat după alegeri să vă construiască un pod peste gîrlă. Ca să n-o mai treceți cu piciorul sau — Doamne ferește! — cînd vin apele mari să se-nece vreun copil, vre-o femeie ori...

— N-avem gîrlă coane! — țipă unul din marginea gloatei.

O clipă fu liniște. Burlete se făcu verde-albastru de rușine și ciudă. Dar candidatul nu era el omul să se lase prins cu una cu două. Reluă liniștit:

— Știm. N-aveți gîrlă. Așa-i situația în care național-țărăniștii ar vrea să vă lase. Dar partidul liberal a hotărît ca îndată după alegeri să vă facă și o gîrlă, mare și adîncă peste care să se construiască un pod de fier pentru ca nu cumva — Doamne ferește — cînd vin apele mari, vre-un copil ori femeie... De ce rîdeți, domnilor? Ce v-a apucat, fraților? Ce-nseamnă asta, domnule Burlete?...

★

Cînd mai erau trei zile, a sosit în Rîuleț, pe ploaie și-n palton, candidatul național-țărănist. Dudică a strîns peste o sută de cetățeni. Urcat pe un scaun candidatul s-a pornit repede și înfierbîntat.

— ...șobolanii liberali care și-au făcut fabrici și bănci storcînd șapte piei de pe spinarea poporului..., îndrăznesc acum făr' de rușine să se prezinte în fața voastră cerîndu-vă cu nerușinare să vă-mbete cu apă chioară, 77, 13 și 16. Dar de 907 au uitat? Noi n-am uitat și vă făgăduim că îndată după alegeri să ridicăm încă un etaj deasupra dispensarului comunal...

— N-avem dispensar — îi răspunse cineva.

— ....deasupra spitalului comunal din oraș care se află doar la cincizeci de kilometri...

— Nu există spital în oraș — țipă altul.

Dudică se-ngălbeni. Își dete seama că o va păți ca și adversarul său Burlete. Candidatul respiră adînc, și continuă.

— ...exact. Liberalii nu v-au făcut dispensar și nici spital comunal. Dar noi care vă iubim mai mult, nu sîntem mulțumiți doar cu un dispensar și-un spital comunal, care nu există, ci vom face la fiecare încă un etaj! Fraților, vă rog să fiți serioși! De ce rîdeți? Cine a îndrăznit să arunce cu ceapă și-un ou clocit?

ANTON ALEXE

Unitățile cooperatiste se întăresc

Planul de producție PRINDE VIAȚA

Despre priceperea și simțul gospodăresc al colectiviștilor din Olănești a mers vestea pe toată valea Oltului. Și în aceste zile de iarnă, colectiviștii din Olănești doresc să confirme renumele bun de care se bucură.

Adunarea generală a discutat și a aprobat planul de producție al gospodăriei abia la 26 ianuarie, dar multe din prevederile lui erau bine cunoscute și înainte. În toate sectoarele de producție, colectiviștii lucrează intens.

Iată sectorul pomicol... Cu cele peste 51 ha de livadă pe rod se mîndrește fiecare membru al colectivei. În condiții favorabile de climă, livada le poate aduce colectiviștilor multe sute de mii de lei. Membrii brigăzii pomicole, în frunte cu Ion Olănescu, folosesc fiecare zi, fiecare ceas, bun de lucru. Au fost făcute 400 din cele 1.000 de gropi necesare pentru plantatul de primăvară. În zilele cînd frigul își mai slăbea colții, pomicultorii au stropit primii 1.520 de pomi fructiferi și au curățat livada.

Atenția colectiviștilor se îndreaptă și spre celelalte sectoare de producție agricolă. Cele 6 ha cultivate cu legume vor trebui să aducă, pe puțin, venituri în valoare de 84.000—85.000 lei. Alți colectiviști lucrează zi de zi la transportul celor 36 vagoane de îngrășăminte naturale, care vor fi aplicate pe mari suprafețe din sectorul pomicol și horticol.

Gospodăria colectivă din Olănești cuprinde mulți meseriași pricepuți. Atelierele gospodăriei execută cu promptitudine toate sarcinile pe care le primesc. Cei 8 colectiviști dulgheri, în frunte cu meșterul Dumitru Laurențiu, ridică un solvan.

Nu și-au pierdut timpul degeaba în aceste zile nici ceilalți meseriași ai colectivei. La termenul prevăzut au fost confecționate 6 sănii și reparate plugurile care au și început desțelenirea celor 5 ha de teren prevăzute a fi cultivate cu porumb furajer. Au fost confecționate de asemenea sapele și răsădnițele trebuitoare în legumicultură etc.

În gospodărie se desfășoară și multe alte activități în aparență mărunte, însă care se vor dovedi însemnate în cursul anului. Din stațiunea balneară așezată în apropiere, căruțele gospodăriei transportă în fiecare zi aproximativ sute de kg de lături, furaj de calitate la îngrășarea a zeci de porci contractați cu organizațiile comerciale de stat. Unii colectiviști încarcă de zor o ghețărie care, în timpul verii, va aduce colectivei un venit de 10.000 lei.

Adesea se spune că iarna ar constitui un „sezon mort" în agricultură. Dimpotrivă, la gospodăria agricolă colectivă din Olănești acest anotimp marchează perioada de pregătire a unui nou avînt.

GH. EICHNER

Din scrisorile corespondenților

Lărgirea și întărirea sectorului cooperatist este tema preferată a corespondenților ziarului nostru. Din scrisorile care tratează această temă spicuim:

INTOVĂRĂȘIRI UNIFICATE: Tovarășul Eusebiu Mihăilescu ne anunță că cele 2 întovărășiri din comuna Săcueni, raionul Tîrgoviște, s-au unit. Unirea a avut loc în adunarea generală pentru prezentarea dării de seamă. Din scrisoarea corespondentului aflăm că una din întovărășiri avea 125 de membri și 49 hectare de teren. Deci țăranii muncitori n-au adus în întovărășire tot pămîntul. Mai aflăm că unii întovărășiți ca Petre Constantinescu și C. Roșu au obținut peste 6.000 de kg de porumb știuleți la hectar.

PRIMĂVARA NU I-A SURPRINS pe colectiviștii din Recas, regiunea Timișoara. Inginerul Adam Rachitovan ne comunică: în gospodărie nu mai e nici gram de gunoi. Colectiviștii au dus pe cîmp și gunoiul de la cele 3 stațiuni de montă și pe cel din grajdurile unde țin animalele proprietate individuală. Sămînța de trifoi a fost trimisă la descuscutat. Toate celelalte lucrări pregătitoare în vederea campaniei de însămînțări au fost sau sînt pe terminate. In plus, colectiviștii au săpat canale pentru scurgerea apei din cauza căreia au avut mari pagube în trecut.

COLECTIVIȘTII NU IARTĂ pe cei care gospodăresc prost averea obștească. Emanoil Clăpoiu ne informează că din vina lui Panait Ioan n-au fost terminate unele construcții, iar dintr-a lui Vasile Lupu au înghețat zeci de mii de kilograme de varză, cartofi și sfeclă furajeră. Cei doi au fost scoși din funcțiile lor de către adunarea generală. Colectiviștii cer noului consiliu de conducere să ia măsuri urgente pentru dezvoltarea sectorului zootehnic care, deocamdată, este ca și inexistent.

Prevederi din planul pe 1958

Baza furajeră — un obiectiv de seamă

O cît de sumară analiză a rezultatelor obținute în ultima vreme în sectorul zootehnic și mai cu seamă la ferma de vaci din gospodăria noastră arată limpede că ele nu sînt încă la nivelul cerințelor. Să precizăm. Nu-i vorba de îndeplinirea planului. Producția planificată se îndeplinește atît la ferma de vaci, cît și la cea de porci. Ba chiar se depășește cu ceva. S-ar părea deci că situația aceasta este bună. Dar noi, cei care muncim în gospodărie, nu putem fi mulțumiți cu ea. Și iată de ce. A fost o vreme cînd brigadierul Ion Raț obținea de la vacile pe care le îngrijea cîte 2800 și chiar 3000 litri lapte. Ingrijitorii fruntași Ion Gheorghe și Cornel Bonar erau mereu evidențiați. Toți acești oameni continuă să lucreze la ferma de vaci. In plus, unele exemplare de vaci neeconomice au fost înlocuite. Firesc era ca producția de lapte să crească, sau cel puțin să se mențină la nivelul anilor trecuți. Totuși, ea a scăzut. Care-i cauza? Furajele. În gospodăria noastră nu s-a dat atenția cuvenită consolidării bazei furajere și extinderii ei pe măsura creșterii numărului de animale.

Desigur că situația aceasta nu ne face cinste. Tocmai de aceea am luat și continuăm să luăm măsuri pentru consolidarea bazei furajere. Au fost însămînțate 30 de ha cu secară masă verde. In felul acesta, efectivul nostru de vaci are asigurat pășunatul pentru aproximativ o lună și jumătate. Treptat, și pe măsură ce secara va fi păscută, suprafața respectivă va fi însămînțată cu porumb masă verde în parcele de cîte 5 ha. Vom evita astfel situația anormală și neplăcută de anul trecut, cînd lipsa unui conveer verde corespunzător — tot porumbul masă verde a fost de numai 10 hectare — ne-a obligat să completăm pășunatul pe miriști.

O altă măsură pe care am prevăzut-o în plan este strîngerea la un loc a suprafeței de pășune naturală. Pînă acum, cele 100 de ha de pășune ale noastre erau dispersate în 6 trupuri foarte distanțate unul de altul. Mutările de la secția Gara la Leotești, pe distanță de aproximativ 25 km, sau la secțiile Olt, Găneasa și Braneț, cereau timp de aclimatizare și duceau la pierderea temporară a poftei de mîncare a vacilor. Strîngerea la un loc a pășunii și apropierea ei de locul de cazare a vacilor va duce desigur la înlăturarea neajunsurilor de mai sus.

Am hotărît, de asemenea, să mărim lucerniera. Pînă acum nu dispuneam decît de 35 de ha pentru lucernă. Și nici graminee perene nu aveam. În primăvara care vine, vom mai însămînța încă 100 de ha. Socotim că 135 de ha semănate cu lucernă ne vor asigura în viitor o cantitate suficientă de nutreț substanțial. In sfîrșit, vor fi luate măsuri pentru o mai bună conservare și o mai rațională dozare a nutrețurilor de siloz și a concentratelor, astfel încît, pe de o parte, să fie consumate cu mai multă plăcere de animale, iar pe de alta, să ne ajungă pînă va începe perioada de pășunat.

In sfîrșit, ne-am mai gîndit și la unele măsuri care să ușureze munca de administrare a nutrețurilor și de curățire a grajdurilor. Noi avem la secția Olt tot materialul (șină și traverse) pentru cca 200 metri linie decovil, precum și două vagonete noi-nouțe. După cum se vede, nu ne mai lipsește nimic pentru ca în viitor transportul hranei animalelor la grajduri să se facă cu vagonetele, nu cu spatele sau cu căruța. Tot pe linia introducerii micii mecanizări în sectorul zootehnic, de bună seamă că n-ar fi deloc rău să ne facem și noi doi sau trei păstori automați. Lucrul acesta nu numai că îmbunătățește mult pășunatul, dar duce la realizarea de economii și la eliberarea cîtorva brațe de muncă pe care gospodăria le-ar putea folosi în altă parte. Dar acesta nu-i decît un gînd de viitor. Deocamdată, ne străduim să dăm viață hotărîrilor legate de lărgirea și consolidarea bazei furajere, pentru a face din ferma noastră de vaci cel puțin ceea ce a fost ea cu cîțiva ani în urmă.

Ing. zootehnist
A. STANESCU
din gospodăria de stat
Piatra-Olt, regiunea Pitești

Cum e mai bine?

Tehnica mulsului vacilor are mare însemnătate pentru sporirea producției de lapte. Tocmai de aceea, specialistul Haralambie Ciobanu de la gospodăria agricolă de stat Deveselu, regiunea Craiova, arată îngrijitorilor de vaci cum trebuie făcut mulsul.

Mai multă atenție apărării sănătății animalelor

URMARE din PAGINA 1

țiuni de sezon fără a le urmări cu perseverență. Mai mult, aceste lucrări tehnice sînt încredințate uneori agenților veterinari contrar instrucțiunilor legale. In felul acesta se explică și tergiversarea manifestată de unii conducători de trusturi și gospodării de stat în luarea măsurilor de combatere și asanare. Așa s-au petrecut lucrurile în trustul Gostat Galați și în unele gospodării de stat din regiunea Stalin, ca de exemplu, G.A.S. Sighișoara și altele.

Cîteva măsuri de viitor

In vederea obținerii de bune rezultate în combaterea tuberculozei se recomandă să se generalizeze experiența pozitivă dobîndită de gospodăriile de stat amintite mai sus și să se țină seama mai mult de propunerile venite de pe teren.

Combaterea tuberculozei la bovine este o problemă de stat. In acest scop se impune ca la această importantă acțiune să participe toți factorii de răspundere interesați avînd sprijinul financiar corespunzător din partea statului. Această acțiune se va putea desfășura cu succes dacă organele veterinare vor activa cu mai multă energie iar specialiștii din institutele de cercetări își vor da contribuția așteptată. In această direcție se simte nevoia intensificării cercetărilor în vederea găsirii unor metode mai eficace de combatere, revizuirii metodei de tuberculinare și simplificării ei, îmbunătățirii specificității tuberculinei și descoperirii unor desinfectante cu eficacitate mai ridicată. Acordîndu-se toată atenția acestei importante acțiuni, folosind în mod creator experiența Uniunii Sovietice și a altor țări, cu sprijinul efectiv al tuturor factorilor interesați în combaterea și asanarea acestei boli, organele veterinare vor reuși să aplice cu bune rezultate măsurile corespunzătoare menite să ducă la lichidarea tuberculozei bovine.

După posibilități și necesitate

Am luat parte la adunările generale din gospodăriile colective din preajma Ploeștiului. De la nici una n-am plecat plictisit. Proverbul „vorbă multă, sărăcia omului" și-a schimbat sensul pentru unele împrejurări din zilele noastre.

O problemă generală, dezbătută în toate adunările generale, a fost dezvoltarea rapidă a sectorului zootehnic, aproape inexistent în acest raion, și a legumiculturii. Pretutindeni cei care luau cuvîntul în adunări stăruiau asupra faptului că gospodăriile lor sînt în preajma unui oraș industrial mare consumator.

Gospodăriile trebuiau să capete, arătau colectiviștii, profilul unor unități agricole din zona preorășenească. De aceea, adunările generale și-au concentrat atenția asupra dezvoltării fermelor de animale. Accentul a fost pus în special pe necesitatea ca gospodăriile să-și creeze ferme de vaci. Astfel de ferme n-au existat la gospodăriile colective din raionul Ploești. Colectiviștii din Tîrgșorul Vechi și-au propus să construiască un grajd cu o capacitate de douăzeci de capete, urmînd ca pînă în vară să cumpere vacile. Sectorul legumicol va avea o suprafață de 8 hectare.

Cînd a fost vorba de porcine, colectivistul Bageac Ion a arătat că o mare greșeală a lor a fost că purceii rezultați de la cele 15 scroafe erau valorificați la înțărcare. „Eu propun — a spus el — să oprim 16 purcei pe care să-i îngrășăm".

Tot el a propus să se facă asanarea a încă 0,50 ha de baltă, în vederea populării ei cu pește crap.

Brigadierul Pâun Ion a propus mărirea numărului de păsări de la 69 la 200 și plantarea a 2 hectare cu viță nobilă și a 0,50 ha cu căpșuni. După cum se vede toate aceste propuneri au rostul de a aproviziona pe oamenii muncii din Ploești cu produse alimentare prețioase. Aplicarea propunerilor va schimba în bună măsură profilul gospodăriei colective din Tîrgșorul Vechi.

La gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din Romînești dezbaterile au fost la fel de pasionante.

Și colectiviștii de acolo vor crește vaci cu lapte — 15 — și vor pune la îngrășat porci — 30 — pe care-i vor valorifica la greutatea de cca. 100 de kg unul. La Romînești se va înființa și o puternică fermă avicolă. Cu ajutorul a patru incubatoare, colectiviștii vor scoate 5.000 pui de găină și 1.000 de boboci de rață pe care-i vor vinde pe piața Ploeștiului ca pui timpurii.

Izbînda va fi în funcție de priceputa crescătoare de păsări Elena Tudor, care în 1957 a obținut în medie o sută cincizeci de ouă de la fiecare găină îngrijită de dînsa.

O altă unitate care a prevăzut în planul de producție măsuri pentru profilarea ei în raport cu nevoile de produse alimentare ale orașului este și gospodăria colectivă din Găgeni. In această gospodărie, pe lîngă creșterea animalelor, va lua o dezvoltare mare pomicultura și viticultura. Golurile din vie și livadă vor fi înlăturate prin plantarea a mii de pomi și butași. In livadă și vie se vor aplica pentru prima dată îngrășăminte chimice pentru a spori producția la ha și a putea vinde pe piața Ploeștiului o cantitate de fructe și struguri de masă dublă față de anul trecut. Demn de remarcat este faptul că membrii gospodăriei au luat în unanimitate hotărîrea de a munci din răsputeri pentru a deveni fruntași pe regiune. Anul trecut veniturile lor au fost cu 60.000 de lei mai mici din cauză că, datorită neparticipării la lucru, s-a folosit forță de muncă din afara gospodăriei. Cu toate acestea, ca rezultat al dezvoltării zootehniei și sectorului viti-pomicol, colectiviștii din Găgeni au realizat venituri personale mari, fapt ce i-a determinat ca în planul pe anul în curs să prevadă introducerea gazului metan și a apei în casele lor. In curînd, deci, colectiviștii din Găgeni se vor bucura de același confort ca și locuitorii orașelor.

Am participat și la adunările generale ale colectiviștilor din alte comune: Sivna, Tîrgșorul Nou etc. Pretutindeni am întîlnit preocuparea de a dezvolta în gospodăriile colective creșterea animalelor și păsărilor, cultura legumelor, viticultura și pomicultura. Pentru gospodăriile colective din jurul orașului Ploești acestea vor fi ramurile principale de producție.

GEORGE GENOIU

Brigăzile piscicole își lărgesc activitatea

In cursul anului 1957, asemenea brigăzi au funcționat atît în gospodăriile colective așezate pe malul Borcei sau al Iezerului (Ceacu, Cuza-Vodă, Mircea Vodă) cît și în cele care dispun de bălți închise (Ulmi, Independența, Vlad Țepeș). In cherhanaua cartierului Mircea-Vodă din Călărași soseau și continuă să sosească zilnic numeroase bărci ale gospodăriilor colective, încărcate cu zeci de tone de crap, somn, ori șalău. S-au făcut remarcate, prin rodnica lor activitate, brigada permanentă și cea sezonieră de la gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din Ceacu, care în cursul anului 1957 au realizat un venit de 100.000 lei.

In 1958 gospodăriile agricole colective din raionul Călărași vor dispune de 16—18 brigăzi piscicole permanente și sezoniere.

GH. ADAM

INVITAȚIE

Fotografia alăturată nu reprezintă, după cum v-ați putea închipui, vreo scenă dintr-un film sau dintr-o piesă de teatru.

Ea ne înfățișează un fapt mult mai obișnuit în viața de azi a satelor noastre. In fața porții Petru Raelov o invită la horă pe Lucia Lebanov. Amîndoi sînt membri harnici ai gospodăriei agricole colective Hristo Botev din comuna Vinga, regiunea Timișoara.

Sarcini sporite — măsuri noi

Gospodăria agricolă de stat Rupea, regiunea Stalin, are un pronunțat caracter zootehnic. La sfîrșitul anului 1957, de pildă, încărcătura de animale la suta de hectare de teren agricol se prezenta astfel: 14,5 bovine (din care 6 vaci de lapte), 91 ovine, 37 porcine (din care 7,5 scroafe de prăsilă), cu o producție de 128 hl lapte de vacă, 0,232 tone lînă și 1,648 tone carne. In ceea ce privește găinile, la suta de hectare de cereale reveneau 395 găini. Trebuie remarcat faptul că față de plan, atît efectivele cît și producția globală au fost cu mult depășite. Explicația? Prin cointeresarea muncitorilor, datorită aplicării sistemului îmbunătățit de salarizare, aceștia au aplicat cu mai multă conștiinciozitate metodele înaintate de hrănire și îngrijire, au respectat cu strictețe regulile sanitar-veterinare și s-au străduit să nu facă risipă de furaje, realizînd astfel mari economii.

In anii următori, sarcinile gospodăriei noastre în ceea ce privește mărirea șeptelului și sporirea producției pe cap de animal sînt și mai mari. Astfel, noi va trebui să realizăm cel puțin 300 litri de lapte de vacă, 200 kg. de carne, 3 kg de lînă și 100 de ouă la fiecare hectar agricol. Pentru îndeplinirea acestor sarcini au fost luate o serie de măsuri încă de pe acum. Bunăoară, în planul pe anul 1958 s-a prevăzut asigurarea nutrețurilor grosiere și suculente pentru animale în cantități sporite față de alți ani, prin însămînțarea cu trifoi a 255 ha, îmbunătățirea pășunilor prin supraînsămînțarea lor cu ierburi perene și graminee și administrarea de îngrășăminte naturale și chimice. In timpul verii, pe aceste pășuni se va aplica în mod sistematic și tîrlitul. Totodată, s-au prevăzut o serie de măsuri pentru repararea și buna întreținere a grajdurilor, ceea ce va duce la o mai bună cazare a animalelor. O atenție deosebită va fi acordată și pe viitor înmulțirii celor mai bune rase de animale, precum și metodelor înaintate de hrănire, îngrijire, igienă etc. Credem că în acest fel, gospodăria noastră se va putea achita cu cinste de sarcinile ce-i revin pe linia sporirii șeptelului și a producției animale.

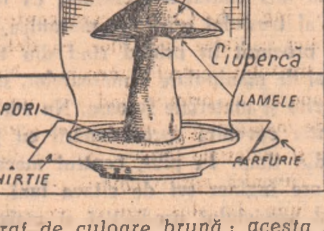
TEOFIL TIRNAVOI
organizator de partid în gospodăria agricolă de stat Rupea.

O îndeletnicire ușoară și bănoasă

Peste 700 lei venit lunar de pe un metru patrat cultivat cu ciuperci

Dintre ciupercile comestibile (care se folosesc în hrana omului), cea mai cunoscută și răspîndită este ciuperca de cîmp, numită în știință Agaricus campestris. Această ciupercă se poate cunoaște ușor după următoarele semne: atît piciorul cît și partea de deasupra a pălăriei sînt acoperite cu o pieliță de culoare albă. Pe partea dinăuntru a pălăriei se văd niște plăcuțe de culoare roz, așezate vertical, pe care se găsesc așezați sporii ciupercii (sămînța, cum i se mai spune popular) de culoare brună. De acești spori avem nevoie — întocmai ca de semințele plantelor agricole — pentru cultivarea ciupercilor.

Sporii necesari înființării unei ciupercării ni-i putem asigura astfel: culegem din cîmp cîteva ciuperci și le tăiem piciorul în partea de jos; le așezăm apoi pe o coală de hîrtie albă, care la rîndul ei este pusă pe o farfurie întinsă. Farfuria se acoperă cu un borcan (Fig. 1). După 3—5 zile, pe hîrtie se va putea observa

un praf de culoare brună; acesta nu este altceva decît sporii care trebuie adunați și păstrați pînă la însămînțare.

Să vedem în cîteva cuvinte cum poate o gospodărie agricolă colectivă, întovărășire sau chiar gospodărie individuală să cultive ciuperci.

Să luăm de exemplu gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din satul Dorobanțu, raionul Medgidia, care are o pivniță potrivită pentru cultivarea ciupercilor.

Este știut că ciupercile nu au clorofilă, ci iau hrana de-a gata preparată din mediul în care trăiesc. Din aceste motive lor nu le trebuie lumina soarelui, ci întuneric, umezeală și o temperatură constantă cuprinsă între 10—18°C. Asemenea condiții se pot asigura cel mai bine în beciuri și pivnițe sau alte încăperi care stau adesea nefolosite în gospodării. Mai întîi trebuie arătat că pentru cultivarea artificială a ciupercilor avem nevoie de gunoi de grajd, de preferință gunoi de la cabalinele hrănite cu ovăz. Straturile de gunoi pot fi puse în lăzi, coșuri de nuiele, sau, în cazul gospodăriei mai sus arătate, direct pe pămînt.

Acolo unde există pivnițe sau beciuri pardosite cu piatră este necesar să se aștearnă mai întîi un strat de pămînt gros de 20 de cm, bine bătătorit, peste care se așează apoi patul de bălegar (Fig. nr. 2). Încăperile în care se cultivă ciupercile vor fi bine aerisite.

Bălegarul folosit la paturile pe care se vor cultiva ciuperci trebuie strîns mai înainte într-o grămadă și întors timp de o săptămînă pentru a se afîna. Totodată el se stropește zilnic cu apă. În felul acesta bălegarul se încălzește pînă la 60—70°C. Apoi se trece la formarea paturilor. Lățimea, lungimea și grosimea acestora depinde în general de temperatura încăperii respective. La gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie", unde temperatura în pivniță e constantă, înălțimea stratului poate fi de 10—15 cm. După ce s-a făcut stratul se controlează cu un termometru temperatura de la suprafața stratului; cînd aceasta ajunge la 20—30°C se poate începe însămînțatul sporilor astfel: se fac găurele cu un băț, lăsîndu-se între ele o distanță de 20 cm; în aceste găurele se presară sporii. Straturile astfel însămînțate se lasă timp de o săptămînă cînd apar niște firișoare albe care se întreţes, numite hife. După aceea stratul se acoperă cu nisip fin pe o grosime de 2-3 cm. Pentru păstrarea unei umidități permanente se udă stratul cu apă călduță din 2 în 2 zile. Din hifele care se găsesc în interiorul stratului se nasc mici ghemușoare care ies la suprafață formînd ciupercile tinere. Din acest moment se poate începe recoltatul care se execută la un interval de 2 zile. În felul arătat mai sus se pot produce ciuperci timp de două luni după care stratul de gunoi trebuie reîmprospătat.

O socoteală foarte simplă ne arată că membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din satul Dorobanțu pot obține în decurs de două luni un cîștig frumos cu cheltuieli și eforturi destul de mici de pe urma ciupercilor. De pe un metru pătrat, bunăoară, cultivat în felul acesta, se pot produce în două luni circa 120 kg ciuperci care valorificate la circa 8—12 lei kg (prețul obișnuit al pieții) aduc un venit de 960—1.440 lei. Dacă ținem seama de faptul că gospodăria colectivă de aici are posibilitatea să cultive în pivniță circa 5 m.p., ne dăm seama cu ușurință ce avantaje însemnate se realizează pe această cale.

Am luat acest exemplu pentru a arăta practic cultivatorilor cum se poate înființa și ce avantaje aduce o mică ciupercărie.

A. VERBOVSCHI
și P. BUNEI

CITEVA RECOMANDĂRI asupra lucrărilor agricole de primăvară IN REGIUNEA CONSTANȚA

• Atenție îngrijirii semănăturilor de toamnă • Timpul prielnic să fie folosit din plin pentru pregătirea terenului și executarea însămînțărilor

Anul acesta în regiunea Constanța primăvara și-a făcut apariția mai devreme ca de obicei. Ținînd seama de acest fapt, am socotit că este bine ca, pe baza numeroaselor date obținute de stațiunea noastră și a celor culese din producție, să dăm cultivatorilor cîteva indicații practice asupra felului cum trebuie executate principalele lucrări agricole în primăvara aceasta.

Să începem cu îngrijirea semănăturilor de toamnă. In prezent starea păioaselor de toamnă este în general bună, procentul de plante pierite prin îngheț fiind foarte mic — circa 5 la sută. Astă toamnă însă în unele părți ale regiunii a fost nevoie să se însămînțeze culturile de toamnă mai tîrziu, după premergătoare care sărăcesc pămîntul în apă și substanțe hrănitoare (cum este de pildă, porumbul) și chiar după grîu. Pe aceste suprafețe este necesar ca imediat ce plantele au început să pornească în vegetație, sau chiar la ultimul îngheț, să se împrăștie cîte 100-150 kg azotat de amoniu la ha. Atît la stațiunea noastră cît și la diferite gospodării agricole de stat și colective din regiune s-a obținut în felul acesta un spor de producție de circa 300 kg la ha.

Semănăturile prea înfrățite și care s-au bătătorit pe timpul iernii vor fi grăpate în primăvară. Lucrarea nu trebuie făcută oricum și oriunde ci ținîndu-se seama de desimea culturilor, de starea lor, etc. Acolo unde plantele sînt descălțate se vor folosi tăvălugii netezi sau inelați sau grapele stelate.

Mare atenție se cere a fi dată în această primăvară descoperirii și combaterii atacului gîndacului ghebos (Zabrus). Datorită faptului că în regiune a fost nevoie să se cultive în unele locuri grîu după grîu mai mulți ani la rînd, s-a extins mult atacul acestui primejdios dăunător. Acolo unde astă toamnă s-a semnalat prezența gîndacului ghebos, trebuie luate măsuri pentru a opri atacul lui, de îndată ce timpul se încălzește. Se vor izola suprafețele atacate prin șanțuri și se vor trata vetrele cu Nitroxan și Hexacloran 3 la sută, dîndu-se cîte 30 de kg la ha.

Obținerea unor recolte mari la culturile de primăvară este strîns legată și de grăpatul la timp al ogoarelor de toamnă. Lucrarea se cere făcută de îndată ce brazdele au început să înflorească, pentru a se împiedica astfel pierderea unei cantități mari de apă din pămînt. La stațiunea experimentală I.C.A.R. Mărculești, grăpîndu-se în prima zi prielnică de lucru ogorul de toamnă, s-a obținut la orzul de primăvară un spor de circa 14 la sută față de parcela grăpată înaintea semănatului.

De îndată ce pămîntul nu se mai prinde de unelte, se va începe lucrarea cu cultivatorul, mergîndu-se de-a curmezișul brazdelor; în urma cultivatorului trebuie să lucreze grapa. Pentru semănăturile timpurii (orz, ovăz, mazăre etc), se va lucra cu cultivatorul puțin sub adîncimea de îngropare a semințelor; pentru culturile mai tîrzii, adîncimea poate fi, la prima cultivație, ceva mai mare.

Deoarece în regiunea Constanța arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară nu au fost făcute astă toamnă în întregime, este necesar să se folosească de acum înainte fiecare zi prielnică de lucru pentru terminarea lor. Și această lucrare trebuie făcută diferențiat, ținîndu-se seama de specificul locului. Astfel, pe terenurile cu pante de 8-10 la sută și mai mari, cum se întîlnesc în raioanele Băneasa, Adam Clisi, Tulcea și Istria, arăturile de primăvară și celelalte lucrări vor fi executate de-a lungul curbelor de nivel pentru a stăvili eroziunea solului. Dacă, în unele locuri, se vor întîlni cazuri cînd terenurile arate în toamnă sau în vara trecută sînt prea bătătorite, cu multe buruieni sau cu samulastră, se recomandă să nu se folosească cultivatorul deoarece acesta ar face o lucrare de calitate inferioară, ci să se are devreme cu plugul polibrăzdar la 10-15 cm. Toate arăturile de primăvară trebuie grăpate imediat sau concomitent cu executarea lor.

Insistăm asupra executării arăturii cît mai de timpuriu (în cazul cînd nu s-a făcut lucrarea din toamnă), pentru că întîrzierea ei aduce însemnate scăderi de recoltă. La porumb, bunăoară, arătura de primăvară făcută timpuriu, la 20 cm. (adîncime la care în regiunea Constanța se poate lucra foarte bine chiar în luna februarie), a adus în medie un spor de 150—569 kg la ha față de arătura făcută în preajma semănatului.

Odată cu lucrările de primăvară ale solului, se vor administra și gunoiul de grajd și îngrășămintele chimice, mai ales superfosfatul, bineînțeles dacă acesta nu a fost dat din toamnă. In urma experiențelor făcute la I.C.A.R. Valul Traian, s-a văzut că superfosfatul dat în cantitate de 200 kg la ha a mărit recolta de porumb cu 240 kg boabe la ha. Cînd, pe lîngă superfosfatul dat la semănat, s-a mai aplicat la prima prașilă 100-150 kg la ha azotat de amoniu, sporul de producție a crescut la 803 kg boabe la ha.

O lucrare necesară în regiunea Constanța, mai ales în raioanele Medgidia, Negru Vodă și Băneasa, unde cad cele mai puține precipitații, este tăvălugirea solului la semănăturile de primăvară. Lucrarea dă cele mai bune rezultate în primăverile secetoase și asigură sporuri însemnate de producție în toți anii. Intr-o experiență executată la stațiunea noastră, s-a constatat că prin tăvălugirea solului după semănatul ovăzului, s-a obținut un spor de 208 kg la ha. Lucrarea a fost făcută cu tăvălugul neted (cu o greutate de 3,4 kg/cm) după care a urmat în agregat grapa de mărăcini. Cînd s-a lucrat cu tăvălugul de subsol (Campbell) nu au fost înregistrate sporuri însemnate de producție. In regiunea Constanța tăvălugirea mărește cantitatea de apă în straturile superioare ale solului (0-20 cm) fapt care duce la o răsărire mai rapidă și mai uniformă a plantelor. In anul 1957 lucrarea cu tăvălugul a scurtat cu circa 2 zile perioada de vegetație față de parcelele netăvălugite.

Trebuie arătat că tot pe cale experimentală s-a constatat că mazărea este singura plantă care nu reacționează la lucrările solului. Ea dă rezultate bune atît în arătura de primăvară cît și în cea de toamnă.

In sfîrșit ar mai fi ceva de spus despre lupta ce trebuie dusă în regiunea noastră pentru stîrpirea buruienilor din culturi. La cereale și mazăre o bună parte din buruieni și mai ales rapița, care este cea mai răspîndită în regiune, se combat cu succes pe cale chimică cu anumite substanțe ca: 2,4 D, Ecatox, Raphon și altele. Pentru a obține bune rezultate în combaterea buruienilor este necesar însă să se combine acțiunile pe cale chimică cu măsurile agrotehnice.

Ing. V. BIRNEANU
Stațiunea experimentală I.C.A.R. Valul Traian, regiunea Constanța

DE PESTE HOTARE
DE PE TOATE meridianele

VIAŢA E TOT MAI SCUMPĂ IN BRAZILIA

După cum relatează presa americană, în Brazilia viaţa devine tot mai scumpă. In această ţară preţurile au crescut în anul 1956 cu 24 la sută, iar în anul 1957 au continuat să crească şi mai mult. Astfel, carnea s-a scumpit aproape de două ori, cartofii — cu o treime, untul — cu 80 la sută.

Deosebit de scumpe sînt locuinţele. La Rio-de-Janeiro, capitala ţării, chiria pentru o locuinţă compusă din trei camere echivalează uneori cu salariul pe o lună al unui muncitor.

MIZERIE IN COREEA DE SUD

„Dintre problemele economice ale Coreei de Sud, cea mai importantă este problema satului", scrie revista sud-coreeană „Sintheian". Revista arată că în prezent circa 2 milioane de ţărani din Coreea de Sud şi-au terminat proviziile şi nu mai au ce mînca.

Situaţia nu e mai bună nici la oraş. După cum aflăm din aceeaşi revistă, în Coreea de Sud sînt acum, potrivit statisticilor oficiale, 1.300.000 de şomeri; în realitate însă numărul şomerilor din această ţară trece de 3 milioane.

LIPSA DE ŞCOLI IN TURCIA

In parlamentul turc un deputat a declarat de curînd, cu prilejul discutării bugetului Ministerului Invăţămîntului, că peste un milion de copii de vîrstă şcolară din Turcia nu au posibilitatea de a merge la şcoală. Pentru a satisface nevoile învăţămîntului elementar, Turcia ar avea nevoie de încă 17.000 de şcoli primare.

Cu toată situaţia îngrijorătoare, în acest an, aşa cum a arătat deputatul, investiţiile de capital pentru construcţiile Ministerului Invăţămîntului au fost reduse cu 18 la sută faţă de investiţiile de anul trecut, dîndu-se întîietate investiţiilor în scopuri militare.

DE CE NU E OREZ IN FILIPINE

Insulele Filipine, unde gospodăresc, după cum se ştie, americanii, se află într-o situaţie economică grea, lucru recunoscut de însăşi presa americană.

După cum relatează agenţia United Press, o pătrime din muncitorii filipinezi nu au de lucru. Această ţară a ajuns să importe orez, deşi în Filipine e destul pămînt roditor, care ar putea hrăni o populaţie de două ori mai mare decît populaţia insulelor.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Pregătirea cadrelor agricole

E. OSLIKOVSKAIA
candidat
în ştiinţe economice

După victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, cînd pămîntul a trecut în mîinile ţărănimii muncitoare, în Ţara Sovietică s-a ivit necesitatea de a se mări mult numărul specialiştilor agricoli. In acelaşi timp trebuia schimbat caracterul pregătirii lor, avînd în vedere noul specific al producţiei agricole. Primirea în şcolile superioare agricole urma să se facă într-alt fel, pentru a se crea specialişti noi, ridicaţi din rîndurile muncitorilor şi ţăranilor.

Problema aceasta era cu atît mai complicată, cu cît în acea vreme muncitorii şi ţăranii nu aveau o pregătire cît de cît suficientă. Pentru a suplini această lipsă, s-au organizat atunci facultăţi muncitoreşti pe lîngă şcolile superioare, unde tinerii şi tinerele căpătau cunoştinţele necesare pentru a putea deveni ulterior studenţi.

Acţiunea de pregătire a cadrelor necesare producţiei agricole nu era de fel uşoară. Şcolile superioare nu aveau suficienţi profesori care să cunoască bine economia agrară.

Nevoia de specialişti a crescut şi mai mult după desăvîrşirea colectivizării. Cu începere din anii treizeci, în dezvoltarea învăţămîntului superior agricol s-a făcut simţită o anumită tendinţă spre o specializare îngustă. Această tendinţă a influenţat îndeosebi pregătirea agronomilor. Specialitatea de agronom a fost divizată mai întîi pe ramuri şi apoi pe culturi.

După cîtva timp însă, această specializare îngustă a agronomilor a venit în contradicţie cu tendinţele de dezvoltare a întreprinderilor agricole. După cum se ştie, pe măsură ce colhozurile se întăreau din punct de vedere organizatoric şi economic, ele începeau să cuprindă tot mai multe ramuri de producţie. Aici un agronom cu o specialitate îngustă nu mai avea ce face. Iată de ce în prezent învăţămîntul superior agricol se orientează în dezvoltarea sa spre pregătirea de agronomi cu o înaltă calificare, cu cunoştinţe multilaterale, capabili să conducă colhozuri, sovhozuri, S.M.T.-uri, sau diferite secţii ale acestora.

In vremea din urmă s-a ivit necesitatea de a se deschide şcoli agricole superioare aproape în toate regiunile şi ţinuturile Uniunii Sovietice. Această apropiere a şcolii de locul unde vor lucra în viitor studenţii respectivi, le îngăduie tinerilor specialişti să studieze mai bine condiţiile concrete naturale şi economice ale producţiei agricole.

In prezent funcţionează în U.R.S.S. aproape 100 de şcoli agricole superioare, care pregătesc agronomi, zootehnişti, ingineri, hidromelioratori, veterinari.

Invăţămîntul agricol mediu cuprinde o reţea largă de şcoli tehnice, unde învaţă aproape 300.000 de elevi. Aceste şcoli pregătesc cadre pentru organizarea şi efectuarea nemijlocită a lucrărilor în legumicultură, pomicultură, la fermele de lapte, pentru lupta împotriva dăunătorilor agricoli, etc.

Şcolile tehnice agricole îşi concentrează tot mai mult eforturile în vederea pregătirii de specialişti care să cunoască bine tehnologia proceselor de producţie în orice ramură, care să ştie să-i înveţe pe colhoznici şi pe muncitorii din sovhozuri şi S.M.T.-uri să aplice metodele înaintate de muncă.

In U.R.S.S. se înfăptuieşte acum învăţămîntul mediu general. Numeroşi tineri de la sate au posibilitatea de a face după absolvirea şcolii elementare studii agricole în decurs de 2—3 ani.

Existînd o reţea atît de largă de şcoli tehnice, începe să dispară treptat necesitatea de a se pregăti în grabă specialişti agricoli. Treptat-treptat scade numărul diferitelor cursuri şi şcoli de scurtă durată, unde se pregăteau de obicei preşedinţii de colhozuri, şefii de brigăzi şi de echipe.

Invăţămîntului agricol îi succed scurte seminare, instructaje de producţie şi stagii de practică, la care un mare număr de oameni vin să-şi însuşească metodele de lucru cele mai noi. Aşa de pildă, pentru introducerea metodei de însămînţare a porumbului în cuiburi aşezate în pătrat, s-a organizat o reţea largă de seminare practice de scurtă durată. Această formă de învăţămînt urmăreşte ridicarea calificării colhoznicilor şi a lucrătorilor din sovhozuri şi S.M.T.-uri fără scoaterea lor din producţie.

Imbinarea pregătirii sistematice a cadrelor agricole de conducere cu instruirea permanentă a practicienilor, permite să se ridice necontenit productivitatea muncii în agricultura socialistă.

Notă

O ştire „bombă"

Locuitorii oraşului Marsilia sînt bine cunoscuţi ca oameni cărora le place gluma.

Ultima „întîmplare marsilieză" care a stîrnit hohotele de rîs ale întregului oraş are drept erou pe domnul Jean Fraissinet, armator de vapoare şi miliardar, care s-a hotărît să candideze în apropiatele alegeri pentru consiliul municipal al oraşului.

Zi de zi, gazeta „Le Meridional", al cărei proprietar este chiar Fraissinet, a început să publice „amănunte" din activitatea lui Jean Fraissinet". După părerea scribilor de la respectiva fiţuică, nu exista în toată Marsilia om mai potrivit pentru asemenea funcţie decît ilustrul lor patron.

Paralel cu lăudarea „virtuţilor" candidatului, „Le Meridional" a dezlănţuit şi o furibundă campanie antisovietică, sperînd ca în felul acesta să atragă voturile unei anumite categorii a populaţiei.

E greu însă să mistifici realitatea, mai cu seamă cînd ziarele celelalte, radioul şi televiziunea aduc zilnic noi şi noi ştiri despre uriaşele succese ale Uniunii Sovietice pe toate tărîmurile.

Iată însă că tocmai în clipa cînd scribii îşi storceau mai amarnic creerii în căutarea unui subiect „bombă" poştaşul aduce la redacţie o scrisoare. In plic, o fotografie înfăţişînd cîteva maghernite nenorocite şi o explicaţie: „Imagine din periferia Erevanului, capitala Armeniei Sovietice. Fotografia a fost făcută de un comerciant armean, cetăţean francez, care s-a dus la Erevan pentru a-şi vizita rudele".

A doua zi — duminică — „Le Meridional" publica în prima pagină, la loc de cinste, fotografia sub „formidabilul" titlu: „Iată cum trăiesc oamenii în Uniunea Sovietică". Urma apoi „declaraţia" comerciantului armean dată în exclusivitate redacţiei.

Luni, un alt ziar local — „La Marseillaise" — a publicat aceeaşi fotografie, cu aceleaşi nenorocite maghernite, avînd — însă în prim plan... o maşină cu placa matricolă din Marsilia.

Ce se întîmplase? Un redactor de la ziarul „La Marseillaise" indignat de deşănţata campanie a fiţuicii „Le Meridional" a vrut să vadă pînă unde merge prostia respectivilor „confraţi". Drept care s-a dus pe strada Viala din Marsilia, a fotografiat o serie de maghernite şi a expediat apoi clişeul însoţit de explicaţia cu... comerciantul armean, la ziarul domnului Fraissinet, candidatul care nu-şi cunoaşte propriul oraş.

Că întreaga Marsilie a rîs în hohote de această întîmplare, asta am mai spus odată la început. Că miliardarul Fraissinet nu va fi ales în consiliul municipal al oraşului, asta n-am spus-o dar mai mult ca sigur că aşa va fi.

Or fi ei glumeţi marsiliezii, dar cînd e vorba să-şi dea votul...

S. L.

Ingrăşăminte artificiale din fum în R. P. Ungară

Uzina de azot din Pet şi laboratoarele de cercetări ale industriei chimice grele din Veszprem (R. P. Ungară) au terminat cercetările comune pe care le-au întreprins în vederea utilizării anumitor gaze rezultate din atelierele de acid ale uzinei. Pînă în prezent aceste gaze se pierdeau, ele ieşind pe coşurile de aerisire sub forma unui fum galben. Experienţele de laborator au dus la concluzia că prin cîteva modificări se pot obţine din acest gaz nitraţi de calciu — nitraţi ce se întrebuinţează la fabricarea îngrăşămintelor chimice azotoase.

In vederea transformării acestui gaz vor fi construite în curînd instalaţii speciale. Deocamdată, la uzina din Pet s-au instalat cîteva mici ateliere unde, în condiţii industriale, va începe fabricarea de probă.

Astfel, fumul galben care pînă acum se pierdea prin coşurile uzinei va deveni în scurtă vreme un îngrăşămînt chimic ce va ajuta la sporirea producţiei în agricultură.

—o—

NEGRU pe ALB

Dictatorul Cubei, Fulgencio Batista, a depus sume mari de bani la diferite bănci din străinătate.

Văzînd că situaţia-i cam tristă
Şi c-o să-şi ia o dată lumea-n cap,
Batista scoate banii din „batistă"
Şi grijuliu îi pune la... „ciorap".

In cîteva RINDURI

■ La 14 februarie a sosit la Phenian, la invitaţia guvernului Republicii Populare Democrate Coreene, delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Chineze în frunte cu Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat. La aerodromul din Phenian, delegaţia R.P. Chineze a fost întîmpinată de Kim Ir Sen, preşedintele Cabinetului de miniştri al R.P.D. Coreene, şi de alţi conducători de partid şi de stat, de miniştri, generali ai armatei populare coreene, precum şi de numeroşi locuitori din Phenian.

■ In Siria a fost descoperit un nou complot imperialist care urmărea atragerea ţării în pactele militare imperialiste. Planul complotului fusese elaborat la Ankara în timpul ultimei sesiuni a Consiliului pactului de la Bagdad. Nuri Said, primul ministru al Irakului, a fost însărcinat cu pregătirea directă a complotului în care sînt implicate de asemenea unele cercuri din Turcia, Iordania şi Liban.

Agenţiile de presă amintesc că agenţii imperialişti arestaţi puneau la cale un complot pentru lichidarea Republicii Arabe Unite, creată prin unirea Siriei cu Egiptul.

■ Conflictul franco-tunisian în legătură cu bombardamentul francez asupra satului Sakiet-Sidi Yusef a luat o nouă întorsătură politică datorită plîngerii oficiale adresată de Tunisia Consiliului de Securitate. Concomitent cu sezisarea Consiliului de Securitate, guvernul tunisian continuă să ceară cu hotărîre retragerea garnizoanelor franceze din Tunisia. Secretarul de stat pentru Afacerile Externe al Tunisiei — Mokadem — a convocat pe însărcinatul cu afaceri al Franţei, Bernard, şi i-a atras atenţia asupra importanţei hotărîrii guvernului tunisian de a interzice intrarea în baza navală Bizerta a navelor de război franceze.

● In urma tratativelor care au avut loc între regele Iordaniei, Hussein, şi regele Irakului, Feisal, s-a anunţat că Irakul şi Iordania s-au unit, formînd o Uniune federală a celor două state.

Cercurile politice locale consideră constituirea noii Federaţii drept un răspuns la crearea Republicii Arabe Unite, formată din Egipt şi Siria.

Dificultăţile care s-au ivit în legătură cu participarea Irakului la pactul de la Bagdad, din care Iordania nu face parte, au fost rezolvate hotărîndu-se ca fiecare din părţi să-şi respecte acordurile încheiate cu alte ţări. Ţinînd însă seama de faptul că Irakul îşi asumă obligaţia de a acoperi deficitul bugetului iordanian, Iordania se va afla de fapt sub controlul Irakului şi implicit al pactului de la Bagdad.

■ După cum au anunţat posturile de radio indoneziene, generalul-maior Nasution, şeful statului-major al armatei indoneziene, a emis un ordin pentru arestarea imediată a celor patru foşti ofiţeri — colonelul Lubis, colonelul Simbolon, lt. colonelul Djambek şi lt. colonelul Hussein — care în urma unei recente hotărîri a guvernului indonezian au fost scoşi din armată.

■ In alegerile parlamentare parţiale care au avut loc zilele trecute în marele centru textil Rochdale (Anglia), candidatul conservatorilor a întrunit doar 19,82 la sută din voturi faţă de 51,5 la sută în alegerile generale din mai 1955. Ca urmare partidul conservator a pierdut un mandat care a revenit unui reprezentant al partidului laburist.

Lupta ţărănimii franceze pentru pace

Articol scris pentru ziarul „Agricultura Nouă" de LOUIS GEAY, redactor şef-adjunct al ziarului „La Terre"

In toate satele din Franţa se duce în prezent — sub conducerea Comitetului Naţional Ţărănesc — o uriaşă campanie pentru salvgardarea păcii şi agriculturii.

Comitetul Naţional Ţărănesc este alcătuit din personalităţi agricole ale căror opinii sînt foarte diferite. El are ca sarcină să organizeze în rîndurile ţărănimii marile acţiuni naţionale organizate de mişcarea pentru pace. In numeroase departamente au fost constituite comitete locale ţărăneşti pentru pace care aplică în practică directivele Comitetului Naţional.

In prezent, campania pentru pace se desfăşoară în conformitate cu două mari obiective:

1. Incetarea războiului colonialist din Algeria;
2. Impiedicarea instalării pe teritoriul Franţei a rampelor de lansare pentru rachete.

De aceste două mari obiective actuale, este strîns legată lupta pentru interzicerea armelor atomice şi încetarea cursei înarmărilor.

ÎN FIECARE SAT EXISTĂ UN MONUMENT ÎNCHINAT MORŢILOR

Sentimentul de pace este adînc înrădăcinat în inimile ţăranilor francezi. Aceasta şi pentru faptul că ei ştiu din experienţă ce greu tribut au dat în trecutele războaie. Ei îşi amintesc că grosul infanteriei — adică al unităţilor celor mai expuse — era format tocmai din ţărani. Nu există familie care să nu aibă morţi sau mutilaţi de război. Nu există sat, cît de mic ar fi el, unde un monument să nu amintească supravieţuitorilor şi tinerei generaţii numele locuitorilor din acea aşezare căzuţi sau dispăruţi pe cîmpul de luptă.

Cum s-ar putea oare în aceste condiţii ca fiecare ţăran francez să nu tindă spre stabilirea unei păci trainice?

Şi totuşi, din 1945 încoace, burghezia n-a încetat să tîrască ţara noastră în neîncetate războaie pentru a-şi menţine dominaţia asupra altor popoare.

Şapte ani, din 1946 pînă în 1953, a durat războiul din Indochina, căruia i-a pus capăt admirabila rezistenţă a poporului vietnamez la care s-a adăugat presiunea opiniei publice.

Abia se terminase această expediţie şi au urmat îndată luptele din Tunisia şi Maroc care s-au terminat şi ele prin recunoaşterea independenţei acestor două ţări, pînă atunci aflate sub jugul colonialismului. Şi-apoi, din noiembrie 1954, îngrozitorul război din Algeria, care continuă şi astăzi şi pentru care guvernanţii francezi au mobilizat 500.000 de tineri.

In cursul ultimilor şase ani — din 1952 şi pînă în 1957 — guvernul francez a înglobat în bugetele sale de război suma de 7.594 miliarde de franci.

Şi trebuie remarcat că acestea sînt numai cifrele oficiale ce figurează în bugetele publicate.

Sătui de aceste războaie aducătoare de moarte, francezii au votat la 2 ianuarie 1956 pentru o majoritate de stînga, care se pronunţă pentru negocieri şi pentru încetarea focului în Algeria. Dar, odată ales, Guy Mollet a întors spatele programului său electoral. Mai mult, un deputat socialist, Robert Lacoste, care este de atunci în permanenţă ministru al Algeriei, în loc să trateze condiţiile păcii, intensifică — cu sprijinul celor mai înrăiţi colonialişti — războiul şi represiunile.

Numai deputaţii şi militanţii comunişti au rămas credincioşi programului lor de pace, ducînd o luptă neîncetată împotriva războiului din Algeria atît în parlament cît şi în ţară, susţinuţi în această campanie de cea mai mare parte a opiniei publice.

ADUNĂRILE ŢĂRĂNEŞTI PENTRU PACE IN ALGERIA

La 11 decembrie 1957, Comitetul Naţional Ţărănesc pentru pace a pornit o mare campanie în vederea încheierii păcii în Algeria.

El chema pe toţi cei ce muncesc pe ogoare să **„lupte pentru încetarea luptelor din Algeria şi începerea negocierilor, pentru discutarea şi elaborarea noilor raporturi care trebuie instaurate între Franţa şi Algeria, în interesul comun al celor două popoare.**

In consecinţă, Comitetul a hotărît să organizeze adunări ţărăneşti în cincisprezece departamente rurale, în cursul lunilor februarie şi martie. Aceste adunări se vor încheia prin marea adunare ţărănească de la Toulouse.

Adunările sînt pregătite cu participarea activă a personalităţilor rurale de toate opiniile: primari şi delegaţi din comune şi cantoane, ingineri agronomi, veterinari, conducători de sindicate ţărăneşti şi ai cooperativelor agricole, învăţători etc.

Ca să nu luăm decît un singur exemplu, să vorbim despre adunarea care s-a ţinut la 16 ianuarie în departamentul Cher, la Chateaumeillant: din unsprezece primari ai cantonului nouă au semnat apelul în favoarea adunării pentru pace în Algeria. Au mai semnat, de asemenea, conducătorii sindicatelor ţărăneşti din canton şi vicepreşedintele departamental al Confederaţiei Generale a Agriculturii, organizaţie profesională grupînd sindicate, cooperative şi societăţi de asigurare mutuală agricole.

Pe întreg teritoriul Franţei, mii de primari şi membri ai consiliilor municipale de la sate — oameni cu opinii diferite, socialiste, comunişti, radicali, catolici, — au semnat în favoarea negocierilor, pentru a se pune capăt războiului din Algeria.

IMPOTRIVA INSTALĂRII ÎN FRANŢA A RAMPELOR PENTRU RACHETE

O nouă primejdie care s-a ivit a provocat o vie emoţie în întreaga ţară.

La 19 decembrie 1957, conferinţa N.A.T.O. a hotărît instalarea în Europa occidentală şi îndeosebi în Franţa a rampelor de lansare pentru rachete. Această hotărîre a fost dealtminteri confirmată cîteva zile mai tîrziu, la 30 decembrie, de către preşedintele Consiliului de Miniştri, Felix Gaillard. Intr-un interviu acordat revistei americane „U.S. News and World Report", şeful guvernului francez dădea acordul său total la instalarea pe pămîntul Franţei a rampelor pentru rachete.

In faţa unei asemenea primejdii, mişcarea pentru pace a hotărît să pornească în întreaga Franţă o uriaşă campanie de semnături. Campania are drept scop mobilizarea întregului popor împotriva acestui grav pericol ce ameninţă ţara noastră şi pacea lumii.

Indată ce campania a fost pornită, Comitetul Naţional Ţărănesc pentru pace a hotărît şi el să ia parte. La 15 ianuarie, el a îndemnat printr-o proclamaţie pe toţi ţăranii francezi să participe activ la strîngerea de semnături. In proclamaţie se spune printre altele:

„Guvernul a oferit teritoriul nostru pentru instalarea rampelor de lansare a rachetelor. Această hotărîre nebunească înseamnă — în cazul izbucnirii unui război între S.U.A. şi Uniunea Sovietică — transformarea Franţei într-un deşert atomic. In consecinţă, convins că apără interesele lumii satelor, Comitetul Naţional Ţărănesc pentru pace cheamă pe toţi ţăranii şi ţărancele din Franţa să semneze în masă apelul împotriva instalării rampelor de lansare a rachetelor".

Comitetul Naţional Ţărănesc a invitat de asemenea toate municipalităţile rurale să voteze rezoluţii prin care se opun instalării de rampe pe teritoriul comunelor ce le administrează.

Dacă Guy Mollet şi alţi conducători socialişti subscriu în chip ruşinos la aceste instalaţii ale morţii, nu tot aceeaşi este atitudinea masei de militanţi socialişti. Astfel, Etienne Gagnaire, deputat socialist de Lyon, şi-a exprimat împotrivirea sa în următorii termeni:

„Noi nu avem nici un interes ca rampele de lansare a armelor teleghidate să fie instalate în Franţa. Oricare ar fi consecinţele, noi trebuie să refuzăm".

In ceea ce priveşte comuniştii, ei luptă din toate puterile alături de socialişti, de republicani de toate tendinţele şi de întregul popor muncitor pentru a sprijini chemările Mişcării pentru Pace şi ale Consiliului Naţional Ţărănesc pentru pace.

ESTE ÎNCĂ MULT DE LUCRU

Fără îndoială că aceste chemări vor avea un adînc ecou pînă în cele mai îndepărtate sate. Ele vor mobiliza nenumăraţi ţărani, de convingeri şi credinţe diferite, îi vor uni în faţa groaznicelor primejdii ale unui război atomic.

La noi la ţară se spune: „Este încă destulă pîine pe masă". Această expresie populară vrea să spună că mai este încă mult de lucru. Şi aceasta este pe deplin adevărat în cazul luptei pentru apărarea păcii, atunci cînd ai la cîrma ţării un guvern care continuă cu încăpăţînare războiul împotriva poporului algerian, un guvern care se supune imperialiştilor americani pentru toate pregătirile de război pe propriul său teritoriu.

SPORT

Cît mai multe întreceri la trîntă

Duminică dimineaţa. Ceasurile arătau ora 8,30 cînd ne aflam în apropierea bazei sportive a colectivului „Recolta" din şoseaua Iancului 136. Din sală se auzea pînă departe o... larmă specifică marilor întreceri. Curiozitatea ne-a făcut să ne îndreptăm paşii spre intrare. Spectatori nu erau prea mulţi. Dar în schimb se remarcau grupuri compacte venite din regiunea Bucureşti ca să încurajeze... favoriţii. Şi îi încurajau vîrstos, încît glasurile lor răsunau în afara sălii. Iar favoriţii lor cine credeţi că erau? Tineri din cîteva colective săteşti ale regiunii Bucureşti, care se întreceau pe saltea la trîntă, — într-un concurs organizat de Recolta M.A.S. — în cadrul spartachiadei de iarnă a tineretului. Tocmai atunci se disputa finala la categoria 57 kg. între Cornea Gheorghiu şi Nae Ion, victoria revenindu-i primului, la puncte. Au urmat apoi întrecerile la celelalte categorii. La categoria 62 kg. locul întîi i-a revenit lui Porumbescu Nicolae iar la categoria 67 kg. lui Stancu Teodoru. De asemenea, la categoria mai mică de 57 kg. — neprevăzută în regulamentul spartachiadei — s-a clasat pe primul loc, Radu Dinu.

Intrecerile au fost în general foarte dîrze şi reuşeau să te pasioneze chiar dacă nu erai un „suporter" prea înfocat al acestei discipline sportive.

Iată deci, că şi această disciplină care a fost şi este foarte mult iubită, în special de tinerii de la sate, revine pe primul plan datorită concursului din cadrul spartachiadelor. Avînd ca exemplu rezultatele acestor competiţii, noi am recomanda atît colectivului „Recolta" cît şi celorlalte colective, să nu mai aştepte numai spartachiadele şi să organizeze cît mai multe concursuri de trîntă.

N. LERESCU

Maşini din ce în ce mai bune

URMARE din PAGINA 1

acestea, înainte de omologare, au prezentat o serie de deficienţe constructive şi de execuţie (ca, de pildă, la semănătoarea de porumb combinată, la combina de recoltat cereale, ori la grapa cu colţi reglabili etc.). Aceste deficienţe s-au eliminat cu ocazia omologării maşinilor. Dar s-a constatat şi unele deficienţe constructive şi de execuţie CHIAR LA MAŞINILE OMOLOGATE, SAU AFLATE IN FABRICAŢIE DE MAI MULT TIMP.

Şi deficienţe în exploatare şi întreţinere

La obţinerea unor rezultate mai slabe contribuie şi deficienţele de exploatare şi întreţinere. Unii mecanizatori folosesc nejust maşinile, nu le exploatează şi nu le întreţin aşa cum trebuie.

— Uneori chiar fruntaşii în producţie nu folosesc plugurile prevăzute cu antetrupiţă sau scormonitori, deşi nici ei înşişi nu ştiu ce să facă cu bolovanii mari pe care îi scot plugurile, îndeosebi toamna, înainte de semănat.

La aceasta se mai poate adăuga şi faptul că maşinile nu sînt exploatate întotdeauna potrivit indicaţiilor tehnice (de pildă, folosirea combinei pe umezeală CU TOATA lăţimea de lucru).

Ce trebuie făcut

Consfătuirea a prilejuit un rodnic schimb de experienţă între cercetători, proiectanţi, constructori şi cei ce folosesc maşinile. Pentru ca pe viitor să se înlăture deficienţele ce au fost semnalate în construcţia şi exploatarea maşinilor, s-au făcut o serie de preţioase recomandări.

In ce priveşte îmbunătăţirea calităţii pieselor turnate, este necesar ca uzinele constructoare să respecte întocmai prescripţiile tehnice şi să se aprovizioneze cu materiale de calitate superioară. De asemenea, este necesar ca M.I.G. să asigure reducerea greutăţii proprii a maşinilor prin folosirea unor materiale superioare sau chiar a maselor plastice pentru fabricarea unor repere (cum sînt pinioanele). In mod deosebit s-a accentuat CA E NEVOIE CA MAŞINILE SA FIE LIVRATE CU PIESE DE REZERVA, TRUSE DE SCULE ŞI NOTIŢE TEHNICE.

In scopul pregătirii temeinice a cadrelor de mecanizatori, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii trebuie să asigure atît şcolilor medii cît şi învăţămîntului superior baza materială corespunzătoare sistemelor de maşini folosite în producţie.

Astfel, prin munca rodnică şi unită a cercetătorilor, proiectanţilor, constructorilor şi mecanizatorilor de pe ogoare, vom putea avea pe viitor maşini din ce în ce mai perfecţionate şi de calitate superioară, care fiind exploatate cu randament maxim, ne vor ajuta să obţinem produse agricole din ce în ce mai multe şi la un preţ de cost cît mai scăzut.

De ce bat pasul pe loc lucrările de reparaţii în regiunea Bucureşti

URMARE din PAGINA 1

controlează nimeni. Bine zice proverbul: cînd pisica nu-i acasă, şoarecii joacă pe masă

Atelier şi utilaj modern, dar...

Indată ce poposeşti la atelierul mecanic al gospodăriei de stat Roseţi, raionul Călăraşi, nu se poate să nu spui admirativ:

— Frumos atelier! Ultimul tip. Utilaj modern. Desigur că aici reparaţiile merg strună...

Realitatea desminte însă imediat astfel de frumoase impresii. In hala cea mare sînt în prezent în reparaţie încă 19 tractoare. Se lucrează cu viteza melcului.

Dar mecanicul şef, Pretorian Constantin, nu se sinchiseşte că munca e dezorganizată şi că trec zile întregi cînd la unele secţii nu se lucrează nimic.

— Au mai fost pe aici şi unii tovarăşi de la trustul regional, ne explică un tractorist. Au constatat şi ei că tov. mecanic şef nu ne ajută. Dar pînă acum nu s-au luat nici un fel de măsuri...

Am făcut şi un calcul. In ritmul care se lucrează acum la gospodăria de stat Roseţi, nici la mijlocul lunii martie reparaţia tractoarelor n-ar fi gata. Şi aceasta fără să mai socotim maşinile agricole, a căror pregătire este de asemenea întîrziată.

Cauze şi efecte

Cînd am intrat în hala cea mare de montaj a centrului mecanic Ciulniţa, mi-am dat seama că lucrările de reparaţii sînt aici departe de a fi pe terminate. E adevărat că 111 tractoare şi 110 motoare au fost recepţionate. Dar mai sînt de reparat încă 82 de tractoare şi 46 de motoare. De altfel, 19 tractoare nici n-au fost măcar demontate.

— Anul acesta, s-a pornit la lucru fără o temeinică pregătire, mi-a explicat tov. ing. Gh. Cristea, care controlează aici calitatea lucrărilor, ca delegat al trustului centrelor mecanice. Nu s-a procurat în primul rînd din timp utilaj de manipulare a motoarelor, scule diferite şi materiale feroase. Nu s-a dat atenţia cuvenită aprovizionării cu piese din timp. In plus, centrul mecanic nu are inginer şef de cîteva luni, iar şeful serviciului producţiei şi maistrul şef de la secţia montaj au fost schimbaţi tocmai în momentul cînd au început lucrările de reparaţii. Aceştia n-au ştiut să organizeze munca în bune condiţii, fiindcă necunoscînd oamenii, n-au repartizat de la început mecanicii potriviţi la posturile cheie.

La centrul mecanic Ciulniţa s-ar putea obţine în prezent o productivitate mult mai mare. Dar maeştrii Papacioc, Belciu Dumitru şi Iosif Nicolae nu-şi fac datoria suficient şi nu-i îndrumă pe muncitori. Din această cauză, deseori muncitorii execută lucrări de proastă calitate: rolele de la cărucior nu sînt fixate corespunzător şi cad în drum... spre recepţie; din cauză că băile de ulei nu se strîng corect, se produc scurgeri, numeroase şuruburi sînt bătute cu ciocanul în loc să fie strînse!

In plus, numeroşi muncitori dau dovadă de lipsă de disciplină în muncă. Magazionerul Muşat Ion a lipsit două zile la rînd de la serviciu; în vreme ce mecanicii umblau după piese, alţi muncitori ca de pildă Balcangiu Marin de la secţia montaj şi Tenea Nicolae de la strungărie procedează la fel, iar munca în atelier se începe propriu zis de la orele 8,30 în loc de ora 7.

★

Se înţelege că o asemenea situaţie trebuie să dea serios de gîndit conducerilor unităţilor respective, ca şi serviciului regional S.M.T., trustului regional Gostat şi trustului centrelor mecanice din regiunea Bucureşti. E nevoie să se ia măsuri urgente în scopul grăbirii reparaţiei utilajului agricol, chezăşie a începerii la timp a campaniei agricole de primăvară.

Buletin METEOROLOGIC

pentru zilele de 19, 20 şi 21 februarie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNŢĂ TIMPUL PROBABIL

Vremea continuă să se răcească cu deosebire în jumătatea de nord a ţării. Cerul va fi schimbător, mai mult acoperit. Vor cădea precipitaţii sub formă de lapoviţă şi ninsoare în Ardeal şi Moldova şi sub formă de ploaie şi lapoviţă în restul ţării. In munţi ninsoare şi vînt tare. Temperatura în scădere. Minimele vor oscila între minus 6 şi plus 5 grade, iar maximele între zero şi plus 10 grade. Temperatura solului în scădere mai ales în jumătatea de nord a ţării.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".